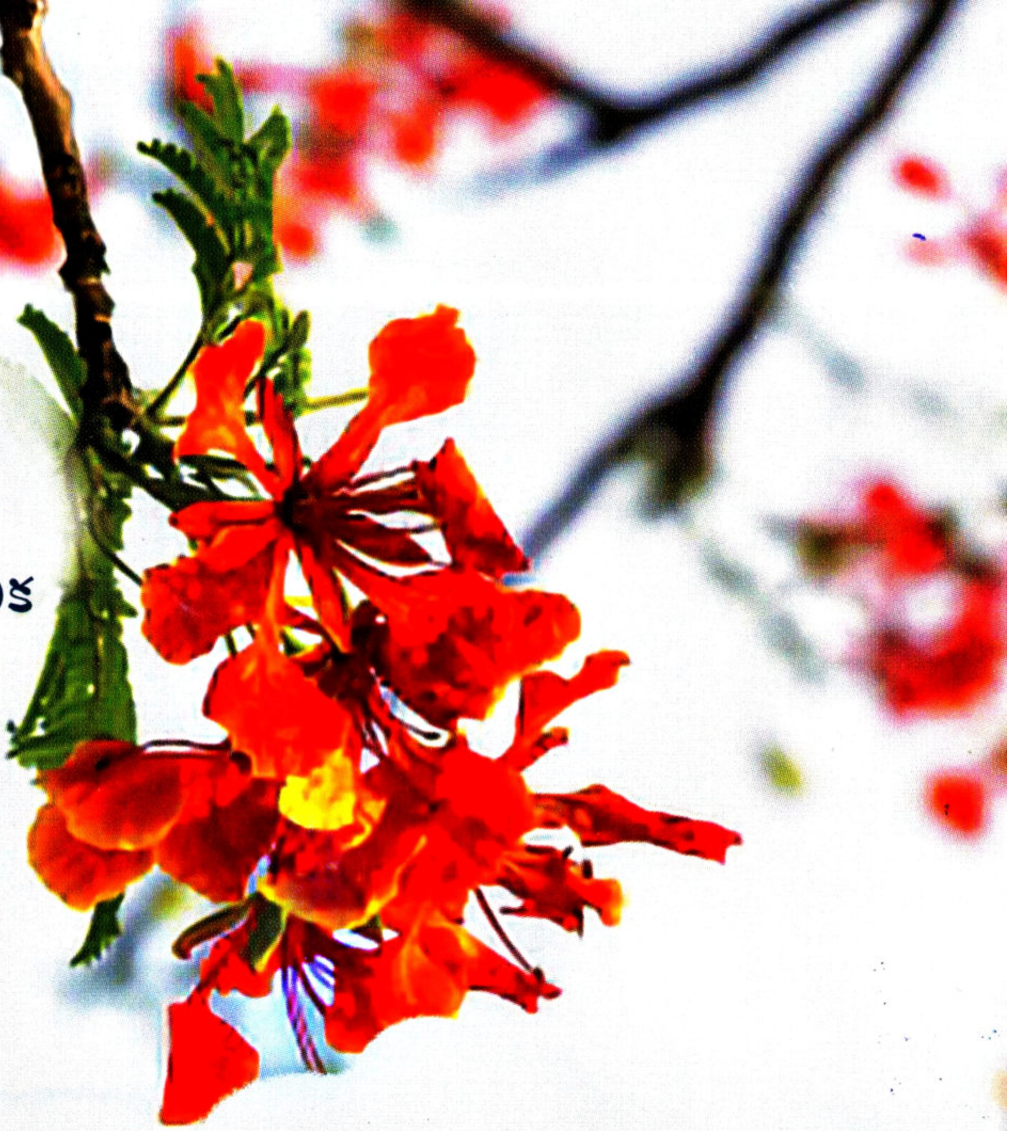
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2023

అన్వేషకులకు ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శి

విషయ సూచిక

గమనిక : "ప్రార్థనలు, ధ్యానములు" ముద్రణకు వెళ్ళినపుడు ఈ క్రింది విషయాన్ని మదర్ జతచేశారు.

"తీవ్రమైన యోగిక సాధన జరుగుతున్న సంవత్సరాలో వ్రాసిన దినచర్య పుస్తకం నుండి సేకరించిన విషయాలతో తయారైంది. అన్వేషకులలో మూడు ప్రధాన వర్గాలకు చెందిన వారికి ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శిగా ఇది ఉపయోగ పడవచ్చు. తనపై తాను ఆధిపత్యం సాధించాలనుకొనే వారికి, దైవం చెంతకు తీసుకుపోయే మార్గాన్ని కనుగొనాలనుకొనే వారికి, దైవ కార్యానికి మరింత కింతగా తమను తాము అంకితం చేసుకోవాలని కాంక్షించే వారికి ఇది ఉపయోగపడచ్చు".

ఇచట భాగం రెండు ఈ పుస్తకం నుండి సేకరించిన కొన్ని విషయాలను అందిస్తుంది.

ప్రస్తావన
సృష్టికి గల ఒకే ఒక కారణం

మనం పరిగణనలోనికి తీసుకోవలసిన ఒకే ఒక విషయం దైవం. ఆతని ఇచ్ఛ, ఆతని అభివ్యక్తి, ఆతని ప్రకటన, వ్యక్తి యిక్కడున్నది అందుకోసమే. ఆతడు అదే గాక మరేం కాదు. నేను, నాది అనే సంవేదన అతనిలో ప్రవేశిస్తే, అతడెలా ఉండి తీరాలో అలా లేడని అది ఋజువు చేస్తుంది. అంతే. రాత్రికి రాత్రే ఇది జరుగుతుందని నేనడం లేదు. కాని నిజానికదే సత్యం.

ఎందుకనంటే ఈ క్షేత్రంలో, ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో కూడా చాలామంది (ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానాన్ని స్వీకరించి యోగాభ్యాసం చేస్తున్న వారిలో అధిక సంఖ్యాకులని కూడా నేను చెప్పగలను) వ్యక్తిగత కారణాలు, అన్ని రకాలైన వ్యక్తిగత కారణాలచే అలా చేస్తున్నారు. జీవితం యెడల నిస్పృహ చెంది కొంతమంది, జీవితంలో సుఖం లేదని యితరులు, ఇంకా అధికంగా తెలుసుకోవాలని మరికొంత మంది, ఇంకా యితరులు, ఆధ్యాత్మికంగా గొప్పవారమవుదామని, ఇతరులకు బోధించడానికి విషయాలను తెలుసుకొందామని ఇంకొందరు, అలా చేస్తున్నారు. యోగాన్ని స్వీకరించడానికి, నిజానికి సహస్ర కారణాలున్నాయి. దైవానికి తనను తాను యిచ్చివేసుకొంటే, ఆయన సంకల్పించినట్లు తనను పూర్తిగా పరిశుద్ధంగా, తొట్రుపడకుండా ఉండేటట్లు తయారుచేసుకొంటాడనే అతి సరళమైన వాస్తవికత కారణంగా ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని, యోగాభ్యాసాన్ని స్వీకరించేవారు ఎక్కువమంది లేరు. అయినా నిజానికిదే సత్యం.

ఇకనేమాత్రం, ఆయనకు, నీకుమధ్య భేదం లేదన్నంత వరకు యేవిధమైన వ్యక్తిగత ప్రతిచర్య జోక్యం చేసుకోలేని విధంగా దైవానికి సమగ్ర, సంపూర్ణ సమస్త సమర్పణగావడం అనేదే మన మనుగడకు గల ఒకే ఒక కారణం, ఒకే ఒక గమ్యం, ఒకే ఒక ఉద్దేశ్యం. ఇది ఆదర్శవంతమైన ధోరణి. జీవితంలోనూ, పనిలోనూ, ప్రతిదాని నుండి పరిపూర్ణంగా రక్షించబడ్డూ, అన్నింటికంటే నీకు యెంతో గొప్ప ప్రమాదకారియైన నీ ఆత్మ నుండి నిన్ను రక్షిస్తూ, నీ ఆత్మకంటె గొప్ప ప్రమాదకారి మరొకటి లేదు. (నీ ఆత్మ అంటే అహంకారిక ఆత్మ అనే అర్థంలో నేను చెప్తున్నాను)

CWM 7:189-90 — *ది మదర్*

అక్టోబరు23, 1937

(దైవసేవ చేయాలనుకునేవారికి ప్రార్థన)

ప్రతి ఆటంకముపై విజయం సాధించే దేవా, ఓ మహిమాన్వితా!

నీ పనికి మేము ఏ మాత్రం అడ్డంకి కాకూడదు గాక!

నీ అభివ్యక్తీకరణని ఏదీ అడ్డుకోదు గాక!

ప్రతిక్షణం అన్ని విషయాలలో నీ సంకల్పం నెరవేరు గాక!

నీ సంకల్పం మాలో, ప్రతిమూలలో, జీవి ప్రతికార్యాచరణలో,

అత్యున్నత స్థాయినుండి శరీరంలోని అతి చిన్న కణాలవరకు నెరవేరాలని మేము ఇక్కడ నీ ముందు నిలబడి ఉన్నాము.

మేము ఎప్పటికీ నీకు విశ్వాసపాత్రంగా ఉండేలా మమ్మ అనుగ్రహించు!

మేము ఒకరినొకరు మినహాయించుకొని పూర్తిగా నీ ప్రభావంలో ఉండు గాక!

లోతైన తీవ్రమైన కృతజ్ఞతాభావాన్ని మేము ఎప్పటికీ విస్మరించకుండా మమ్మ అనుగ్రహించు!

ఏక్షణంలోనూ నీవు బహూకరించిన అద్భుతమైన వస్తు సంపత్తిని మేము ఎప్పటికీ వృధాచేయకుందుము గాక!.

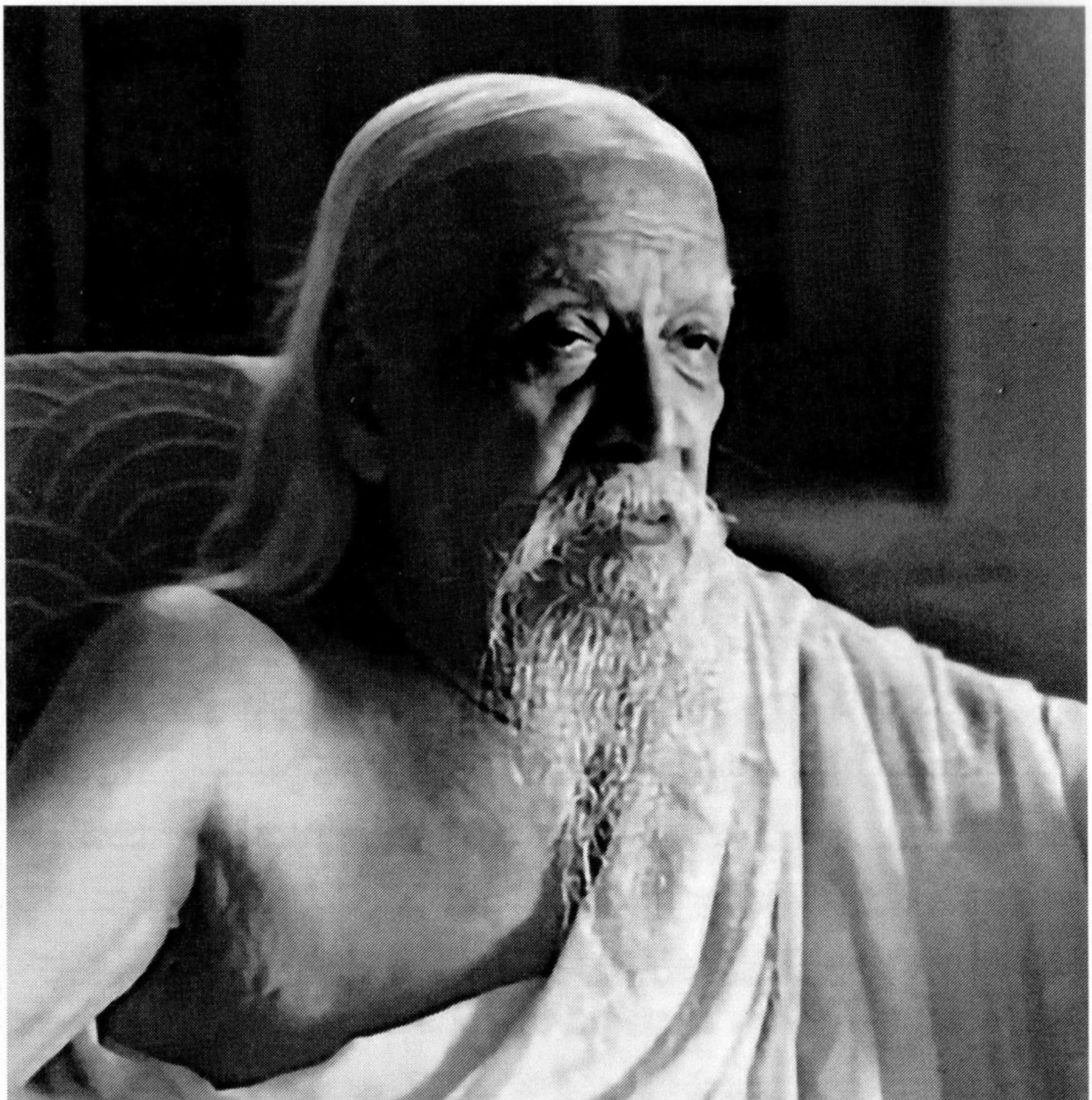
మా ప్రతిఅణువు నీపనిలో సహకరించేలా సాక్షాత్కారానికి అందరూ సిద్ధంగా ఉండేలా అనుగ్రహించు.

సర్వసాక్షాత్కారానికి అధిపతీ, ఓ మహిమాన్విత దేవా!

నీ విజయంలో చురుకైన ఉత్సాహపూరితమైన, సంపూర్ణ అచంచలమైన విశ్వాసాన్ని మాకు ప్రసాదించు.

CWM 1:286

శ్రీమాత

ఆయన అక్కడ ఉన్నాడు కాబట్టే నిశ్చేతన తన పని చేస్తుంది,
ఆయన అక్కడ ఉన్నాడు కాబట్టే ఈ లోకం మరణించడం మరుస్తుంది.

సావిత్రి పుట. 681

ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటి

మన సాధారణ జీవితం అనేది తన నిజాత్మ నుండి వేరుపడి, దైవం నుండి వేరుపడి ఉండే సగటు మానవుడి చేతన. అలాగే అది మన శరీరం, మనసు, ప్రాణం యొక్క సాధారణ అలవాట్ల చేత ముందుకు తీసుకుని పోబడుతూ ఉంటుంది. ఇవన్నీ కూడా అజ్ఞానం యొక్క ధర్మాలను అనుసరించి ఉండేవి.

కానీ ఆధ్యాత్మిక జీవితం అనేది అందుకు పూర్తిగా విరుద్ధం అయినది. అది తిన్నగా చేతనలో జరిగే మార్పు నుండి వస్తుంది. సాధారణ చైతన్యం నుండి మార్పు చెంది, తన నిజాత్మ నుండి, దైవం నుండి వేరై అజ్ఞానంలో ఉండే స్థితి నుండి ఇంకొక ఉన్నత చైతన్యంలోకి మారి అందులో తన నిజాత్మను కనుగొని, దానితో ప్రత్యక్షమైన సజీవమైన కలయికను మొదటగా పొంది ఆపై దైవంతో ఐక్యం అవడం.

నిజమైన ఆధ్యాత్మిక అన్వేషి ఇటువంటి చేతనలో మార్పును మాత్రమే అన్వేషిస్తాడు. అది తప్ప అతనికి ఇంకేమీ ముఖ్యం కాదు.

CWSA 28:149

*

నీ అహం చేతనకు భిన్నంగా ఎప్పుడయితే ఇంకొక చేతనను ఎరుగనారంభిస్తావో అలాగే అందులో జీవిస్తూ, దాని ప్రభావంలో మరింతగా ఉంటావో అదే ఆధ్యాత్మికత.

ఆ చేతన అనేది విశాలం అనంతం స్వతః సిద్ధం. అహంకార వర్జితం... అయిన పరిశుద్ధ ఆత్మ చైతన్యం... దానిని ఆత్మ, బ్రహ్మము దైవము అని పిలుచుకోవచ్చు.

SABCL 23:877

ఆధ్యాత్మికత అనేది మన ఉన్నతమైన మేధాశక్తి గాని లేక ఆదర్శ వాదం కానీ మనస్సు ధర్మబద్ధత లేక నైతిక పరిశుద్ధత, నియమ నిష్ఠలతో జీవించడం కానీ, మతపరత్వం కానీ ఉన్నతమైన భక్తి శ్రద్ధలు, భావావేశాలు కానీ...కాదు. లేదా ఇటువంటి అద్భుతమైన విషయాల కలయిక కూడా కాదు.

ఇవన్నీ మనస్సుకు ప్రాణికానికి ఎన్నదగిన విలువను చేకూరుస్తూ ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి ప్రాథమికమైన సోపానాలుగా ఉంటూ... ఒక క్రమశిక్షణ, శుద్ధీకరణ అలాగే ప్రకృతికి ఒక సరైన రూపాన్ని ఇవ్వడానికి పనికి వస్తాయి. అయినప్పటికీ అవి ఇంకనూ మానసిక పరిణామానికి చెందినవే - ఇంకా ఆధ్యాత్మిక అనుభూతి, సాక్షాత్కారం, పరివర్తన ప్రారంభ దశ కూడా అచట నెలకొనలేదు.

ఆధ్యాత్మికత సారం ఏమిటంటే మన అస్తిత్వపు అంతరిక వాస్తవానికి మేల్కొనడం, అధ్యాత్మ, జీవాత్మ, అంతరాత్మ ఏదైతే మన మనస్సుకు, శరీరానికి, ప్రాణానికి విభిన్నమైనదో దానిని తెలుసుకొనుట, అనుభూతి చెందుట, దానిగా మారుట. అటువంటి విశ్వవ్యాప్త, విశ్వాతీతమే గాక మనలో వసించుచున్న ఆ పరమసత్యంతో సంపర్కంలోకి ప్రవేశించి దానితో సంపూర్ణ ఐక్యత చెంది, ఆంతరికమైన ఆకాంక్ష, పరిచయము, సంయోగము చెందడము, దానిలో ఎదగడము సరికొత్త స్థితిలోకి, పరిణామంలోకి, ఒక నూతన ఆత్మలోకి, నూతన ప్రకృతిలోకి మేల్కొనుట తత్ఫలితముగా అటువైపు తిరిగి, అలా మారి, మన పూర్తి అస్తిత్వం రూపాంతరీకరణ పొందుట.

CWSA 21:879-50

ఆధ్యాత్మికత అంటే అర్ధం... మనస్సు, ప్రాణం కంటే ఉన్నతమైన దాన్ని గుర్తించడం. మన సాధారణ మనో ప్రాణికాల సహజ స్వభాము కంటే ఉన్నత పరిశుద్ధ దివ్యచేతన కొరకు ఆకాంక్ష... మానవునిలోని నిమ్న తలాల అల్పత్వం నుండి, బంధంలో నుండి తనలోని ఉన్నత విషయాల కోసం, అంతరాత్మపైకి ఎగయడం లేదా లేవడం.

CWSA 20:121

ఆధ్యాత్మికత అంటే అర్థం మానవుడు తనలో కొత్త అంతరిక జీవనం. అటువంటి జీవనానికి ఆధారం తనలోని నిజమైన, నిగూఢమైన, సమున్నతమైన, సువిశాలమైన ఆత్మ. అందులో నుండే మన ఉనికి ఈ విశ్వంలో పరిణామం చెందుతూ అభివ్యక్తి చెందుతున్నది. మన స్వీయ జీవనం రూపాంతరణ చెందుటకు అవకాశం కలిగించి అందు దివ్యత్వమును కనుగొనుటకు అవకాశము పూర్తిగా వికసించి అభివృద్ధి చెంది వున్నది. ఇప్పటి అపరిపక్వమైన రూపములు తదుపరి పరిపూర్ణతను సంతరించుకొనుచున్నవి. కేవలము

చూచుటయే గాక అట్టి దివ్య జీవితమును జీవించుటకు తగిన ప్రయత్నం చేయవలెను.

CWSA 26:270

ఈ దివ్యత్వ పరిపూర్ణత మనకు పైన ఎల్లప్పుడూ ఉన్నది. కానీ మానవుడు తన చేతనను దివ్యము గావించి, దానితో కర్మలు నిర్వర్తించుచు అలాగే ఆంతరికంగా బాహ్యంగా జీవించుచు ఒక దివ్య జీవనమును గడుపుటయే ఆధ్యాత్మికత. ఇంతకంటే తక్కువ అర్థములు ఆధ్యాత్మికతకు ఇచ్చినట్లయితే అది పొరపాటుగాను లేదా అపోహను కలిగించునది గానూ భావించవలెను.

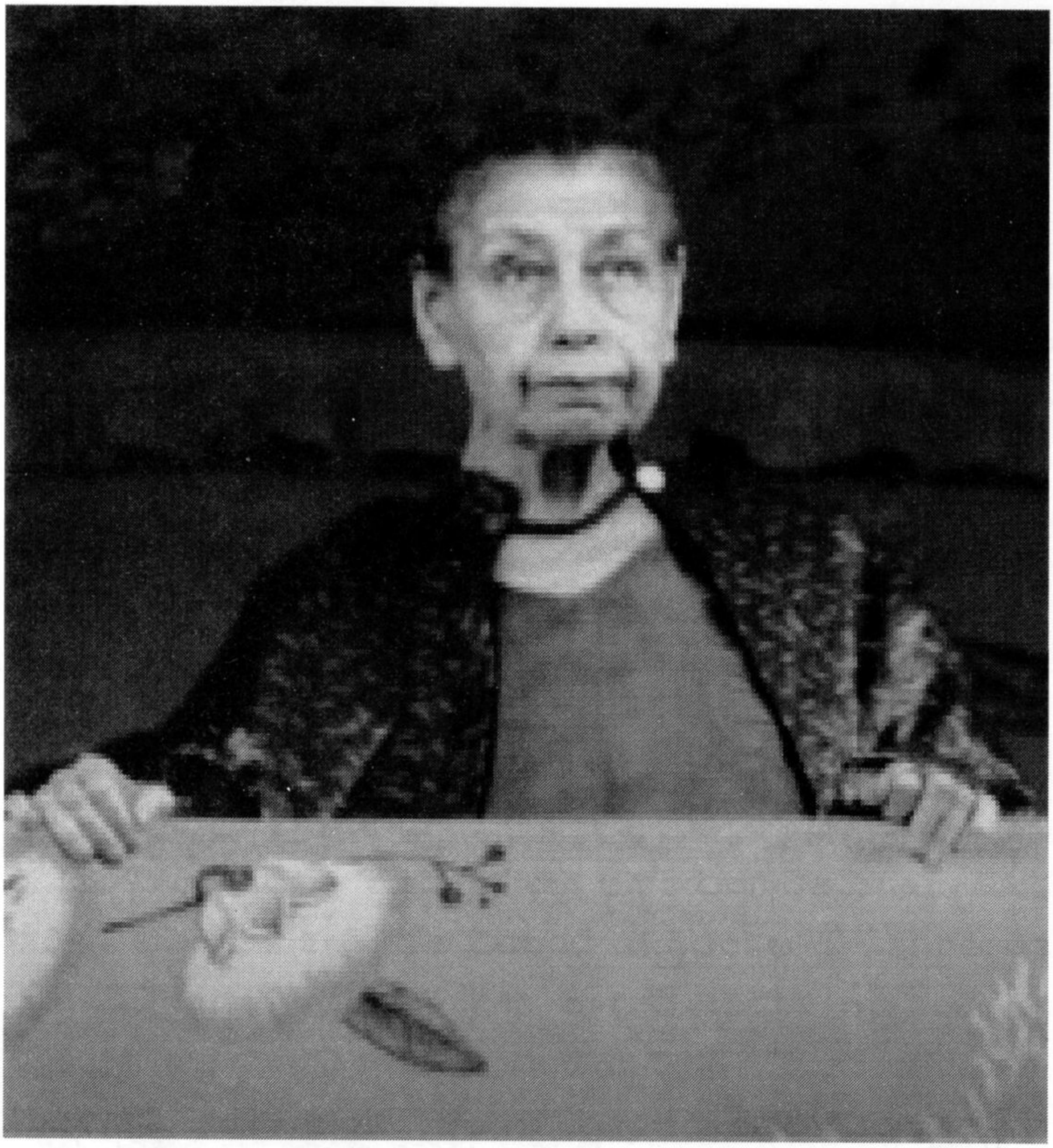
CWSA 25:262-63

మన మానసిక పరిమితుల్ని, కొలమానాల్ని, పూర్తిగా వదిలివేసి సమస్త విషయాలకు ప్రభువైన, సర్వ ప్రాణికోటికి స్నేహితుడైన దైవం కరకమలాల్లో మనల్ని మనం అప్పగించుకోగల గట్టి విశ్వాసంతో కూడిన ధైర్యాన్ని మనం కల్గి ఉండకపోతే, అనంతమైన, చిరంతన ఆధ్యాత్మిక సత్యంలోకి పూర్తిగా ప్రవేశించడం మనకు సాధ్యం కాదు. మనల్ని మనం ఏమాత్రం చూచుకోకుండా, దేనికీ వెనుదీయకుండా, సందేహించకుండా ఒక్క ఉదుటున ఒక్క క్షణంలో కేవల సంపూర్ణ, అనంత, స్వేచ్ఛాయుత సాగరంలో మునిగిపోవాలి.

CWSA 23:208 - శ్రీఅరవిందులు

మనం అన్వేషించే దైవం ఎక్కడో మారుమూల ఉండి, మనకు అందనివాడు కాదు. అతడు స్వీయ సృష్టి కేంద్రంలోనే ఉన్నాడు. అతడిని మనం కనుగొనాలని అతడే కోరుకుంటున్నాడు. మన వ్యక్తిగత రూపాంతరీకరణ ద్వారా అతడిని తెలుసుకోగల సామర్థ్యంతో అతడిలో ఏకమవ్వడం, ఆఖరుగా అతడిని సచేతనంగా అభివ్యక్తం చేయడం, దీని కోసం మనల్నిమనం సమర్పించుకోవడం. ఇదే మన ఉనికికి గల కారణం.

CWM 13:347 - శ్రీమాత

అతడిలో నీవున్నావు కాబట్టే మనిషి ఆశతోను, ధైర్యంతోనూ ఉన్నాడు;
నీవు ఉన్నావు కాబట్టే మనుషుల్లోని అంతరాత్మ స్వర్గసీమల్ని ఆరోహిస్తుంది....

సావిత్రి, పుట. 513-14

శ్రీమాత! నేను ఆధ్యాత్మిక జీవనం జీవిస్తున్నానని నేను ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోవడానికి నాకు సహాయపడేది ఏది?

సదా, సమస్తంలోను దైవసన్నిధి పట్ల ఎరుకతో ఉండడమే.

CWM 16:155

- శ్రీమాత

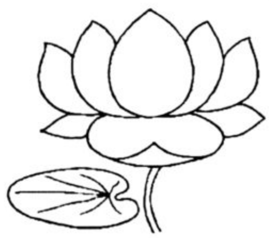
విభాగం - 2

అన్వేషకులకు ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శి

డిసెంబర్ 3,1912

నీ మార్గదర్శకత్వానికి పూర్తిగా ఆత్మవిశ్వాసంతో లొంగిపోయిన సమర్థతని క్రిందటి రోజురాత్రి నేను అనుభూతి చెందాను; ఏదయినా అవసరమయినది ఖచ్చితంగా తెలుసుకోవాలంటే, ఆ వ్యక్తి దానిని తెలుసుకుంటాడు. నీ ప్రకాశవంతమైన చైతన్యానికి మనసు ఎంత నిష్క్రియాత్మకంగాఉంటే, వ్యక్తీకరణ అంత స్పష్టంగా, తగినంతగా ఉంటుంది.

నీవు నాలో మాట్లాడుతున్నట్లుగా నేను నీ మాటలను విన్నాను. నీవు చెప్పిన దానిని వ్రాయటానికి నేను ఇష్టపడతాను. తద్వారా దాని ఖచ్చితత్వంలో నియమ సూత్రాన్ని కోల్పోకుండా ఉండేందుకు నేను ఇష్టపడతాను. ప్రస్తుతానికి నేను చెప్పినదాన్ని పునరావృతం చేయలేను. స్వీయ పరిరక్షణ, భద్రత కోసం ఈ శ్రద్ధ చూపడం, అవమాన పరచడం, నీపట్ల విశ్వాసం లేకపోవడమే అని నేను అనుకున్నాను. ఎందుకంటే నేను ఎలా ఉండాలో అలా నన్ను నీవు తయారు చేయగలవు, నా వైఖరిలో నీవు నా మీద నాలోపలే చర్య తీసుకొనేలా చేయగలవు. నీ సర్వశక్తికి హద్దులు లేవు. ప్రతిక్షణం ఖచ్చితంగా సాధ్యమయినంత పరిపూర్ణంగా ఉండవలసినది ఇదే. ప్రతి విషయంలో, ప్రతి చోటా నిన్ను చూడటం తెలిసిన వారికి భయం అనేది ఇక లేదు. అశాంతి లేదు; వేదన లేదు; పరిపూర్ణమైన శాంతి తప్పించి ఇంకోటి లేదు, సంపూర్ణమైన విశ్వాసం, తిరుగులేని పరమ శాంతియే.

డిసెంబర్ 5, 1912

శాంతి, నిశ్శబ్దంలో శాశ్వతమైనది అభివ్యక్తమవుతుంది; నీకు భంగం కలిగించే దేనినీ అనుమతించవద్దు; అప్పుడు శాశ్వతమైనది అభివ్యక్తమవుతుంది; అన్ని విషయాలలో సంపూర్ణ సమానత్వం కలిగి ఉండు. ఆ శాశ్వతమైనది అక్కడ ఉంటుంది. నిజమే. మేమే నిన్ను పొందే క్రమంలో మరింత తీవ్ర ఒత్తిడి, ఎక్కువ ప్రయత్నం పెట్టకూడదు. కృషి, తీవ్రతలు నీ ఎదుట ఒక పరదాగా అవుతాయి. నిన్ను చూడాలనే కోరిక పెట్టుకోకూడదు. ఎందుకంటే అది నీ శాశ్వత సన్నిధిని మరుగుపరిచే మరింత మానసిక ఆందోళన అవుతుంది. సంపూర్ణమైన శాంతి, ప్రశాంతత, సమానత్వంతో అంతా నీవై ఉన్నావు. ఈ సంపూర్ణమైన స్వచ్ఛమైన ప్రశాంత వాతావరణంలో ఏ కొంచెం ప్రకంపన ఉన్నా అది నీ అభివ్యక్తీకరణకి అడ్డంకి. తొందరపాటు లేదు, విచారం లేదు, ఏ ఆందోళనా లేదు, నీవు తప్ప ఇంకేమీ లేదు. ఎలాంటి విశ్లేషణ లేదా ఏ లక్ష్యం లేదు, ఎటువంటి సందేహం లేదు. నీవు మాత్రమే అక్కడ నెలకొని ఉన్నావు. ఎందుకంటే అంతా పవిత్ర శాంతితో పునీతం అయిపోతుంది.

ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న అన్ని ధ్యానాల కన్నా ఇది చాలా ఉత్తమమయినది.

జూన్ 18, 1913

నీవైపు తిరగడానికి, నీతో ఏకం అవడానికి, అలాగే నీలో నీ కొరకు జీవించడం అనేది ఒక అత్యున్నతమైన సంతోషం, స్వచ్ఛమైన ఆనందం, మార్పులేని శాంతి. అది అనంతాన్ని శ్వాసించడం. శాశ్వతత్వంలో ఎగరడం, ఇక పరిమితులను సంవేదించకూడదు. ఇక సమయం, స్థానం నుండి తప్పించుకోవడం. అవి ఏవో వీరిని భయపెట్టినట్లు, మనుషులు ఎందుకు ఈ వరాల నుండి పారిపోతారు? అజ్ఞానము ఎంత వింత విషయము. అన్ని బాధలకి మూలం అది. అసలు విషయం, ఏదయితే సంతోషాన్ని ఇస్తుందో దానికి మనుషులని దూరం చేసి, పూర్తిగా పోరాటంతో బాధలతో రూపొందించబడిన ఈ సాధారణ ఉనికి అనే బాధాకరమైన పాఠశాలకు వారిని పంపే ఆ అస్పష్ట అయోమయ స్థితి ఎంత దయనీయమైనది.

CWM 1:10-22

నవంబర్ 28, 1912

బాహ్య జీవితంలో ప్రతిరోజు, ప్రతిక్షణం చేసే పని గంటలతరబడి మనం చేసే ధ్యానానికి, చింతనకు తప్పని సరిగా పూరకం కాదా? మనం ఒక్కొక్కదానికి ఇచ్చే సమయ నిష్పత్తి స్వీయ సాక్షాత్కారాన్ని పొందడానికి చేసే అభ్యాసానికి, స్వీయ సాక్షాత్కారానికి మధ్య మనం చేసే కృషి నిష్పత్తికి ఖచ్చితమైన ఒక బింబం కాదా?

ధ్యానానికి, చింతనకు కలయికే ప్రతిఫలం. అదే వికసించే పువ్వు, ప్రతి రోజు చేసే ఒక కార్యకలాపం పట్టెడ లాంటిది. ప్రకాశం కోసం అన్ని అంశాలు చింతన ద్వారా శుద్ధి చేయబడి, మృదువుగా మారి, పరిపక్వ దశకు చేరుకునేందుకు దానిమీద నుండి మరల మరల తప్పనిసరిగా వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. సమగ్ర అభివృద్ధికి బాహ్య కార్యకలాపాలు అవసరం అయ్యేంత వరకు ఈ అంశాలన్నీ ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా అతి తీవ్ర పరీక్షను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది.. అప్పుడు ఈ కార్యం నిన్ను అభివ్యక్తపరచుటకు ఒక సాధనంగా మారుతుంది. తద్వారా ఇతర చేతనా కేంద్రాలను, ఇదేవిధంగా కొలిమిలో కాల్చి, వాటిని ప్రకాశవంతం చేసి మేల్కొల్పవచ్చు. అందుకని గర్వం, తన పట్ల సంతృప్తి, ఈ రెండూ అన్నింటికంటే నికృష్టమైన అడ్డంకులు. మన చేతనలోని అసంఖ్యాకమైన అంశాలను సాది శుద్ధి పరచుటకు వచ్చిన చిన్న చిన్న అవకాశాలను కూడా వినమ్రతతో స్వీకరించాలి. తద్వారా అంశాలను అహంకారము నుండి విముక్తి పరచడం, అనవసరమైన వాటిని తిరస్కరించడం. స్వార్థాన్ని, వైయక్తిక దృష్టిని మరిచేలా వాటికి బోధపర్చడం వాటిని మృదువుగా మార్చడం, భక్తి, కరుణ, హుందాతనం ఇలా వ్యక్తిలోని రీతులన్నీ వాటికి అలవాటైనప్పుడు అవి ధ్యానములో పాలుపంచుకునేందుకు సిద్ధమై, సర్వ శ్రేష్ఠ సమర్పణతో వాటంతటవే నీతో మమేకమౌతాయి. కావున ఉత్తమ విషయాలు అయినప్పటికీ, అవి సుదీర్ఘముగా నెమ్మదిగా కొనసాగవలనన్న ఆలోచన నాకు ఉన్నది. హఠాత్తుగా వచ్చే పరివర్తనములు సమగ్రంగా మార్పు చెందలేవు. ఆ పరివర్తనములు, వ్యక్తి ధోరణిని మార్చి సూటి మార్గము నందు ప్రవేశపెట్టును అన్న మాట నిజమే గాని వాస్తవానికి లక్ష్య సాధనకు అసంఖ్యాకమైన వేర్వేరు అనుభూతులను పొందకుండా తప్పించుకోవడం జరుగదు.

CWM 1:6-7

ఫిబ్రవరి 21, 1914

ప్రతిరోజు, ప్రతిక్షణం కొత్తగా సమగ్రంగా చేసే నివేదనకు ఒక సందర్భంగా మారాలి. నివేదనము అత్యుత్సాహంతో, ఆత్రుతతో, తడబాటుతో, పని గురించి భ్రమలతో నిండి ఉండకూడదు. కానీ ప్రగాఢముగా, ప్రశాంతముగా, కార్యములలోకి చొచ్చుకుపోయి వాటిని పరివర్తనము గావించ తగినదిగా ఉండవలెను. శాంతితో వున్న ఏకాంత స్థితిలో మా మనసు ఎప్పుడూ నీయందే విశ్రాంతిని పొందు గాక.

ఆ విశుద్ధ శిఖరాగ్ర స్థాయి నుండీ వాస్తవాలను ఉన్నవి వున్నట్లుగా చూచే గ్రహింపుతో అస్థిరమైన వస్తు పరిస్థితుల వెనుకనున్న ఏకైక శాశ్వత సత్యమును దర్శించాలి.

ఓ ప్రభు, నా హృదయం ఏ ఆందోళనలు, ఆవేదనలు లేక నిర్మలంగా, ప్రశాంతంగా, దృఢంగా ఉన్నది. అన్నిటిలోనూ నిన్నే దర్శిస్తూ ఉన్నది. మా బాహ్య కార్యాచరణములు ఏమైననూ, భవిష్యత్తు మా కొరకు తన గర్భములో ఎటువంటి పరిస్థితులను దాచుకొని ఉన్ననూ, నీవే ఉన్నావనియు, నీవే మార్పులేని శాశ్వత సత్యం రూపములో ఉన్నావనియు, నీలోనే మేమందరము నివసించుచున్నాము అని నేను ఎరుగుదును.

పృథ్విపై అంతటా శాంతి నెలకొనుగాక.

*

నవంబర్ 29, 1913

ఎందులకు ఈ రణగొణ ధ్వని, ఎల్లవేళలా ఈ పనికిరాని, ఫలితం లేని ఆందోళనలు ఎందుకు; తుఫాన్‌లో చిక్కుకున్న కీటకాల గుంపు చెల్లాచెదురు అయినట్లుగా, ఈ ఆందోళన సుడిగాలిలో చిక్కుకున్న మనుషులు అల్లకల్లోలం కావడం ఎందుకు? సమస్త శక్తులు, సమస్త ప్రయత్నాలూ ఈ సుడిగాలిలో చిక్కుకుని వ్యర్థంగా మారడం ఎంత విషాదకరం? వారు ఎవరిచేత లేదా దేనిచేత లాగబడుతున్నారో కూడా తెలియక, త్రాడుతో కట్టబడిన తోలుబొమ్మలాగా నృత్యం చేయడం ఎప్పుడు ఆపుతారు? నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని, తమ లోపలికి వెళ్లి తమను తాము తెలుసుకోడానికి వారికి సమయం ఎప్పుడు దొరుకుతుంది. వారికి, నీ అమూల్యమైన సంపదలకు నీ అనంతమైన వరాలకు మధ్యలో తెరగా ఉన్న అంతర్గత ద్వారాన్ని ఎప్పుడు తెరుస్తారు?

వారి అజ్ఞానమయం, అస్పష్ట జీవితం, వెర్రి ఆందోళనలతో దుర్వినియోగమౌతున్న జీవితం నాకు ఎంతో దుఃఖ భరితంగా, దయనీయంగా అనిపిస్తుంది. నీ ఉత్కృష్ట కాంతిలోని ఒక్క తేజోపుంజం, నీ ఒకే ఒక్క దివ్య ప్రేమ బిందువు ఈ బాధనంతటినీ ఆనంద సాగరంగా మార్చివేయును కదా!

ఓ ప్రభూ, నా ప్రార్థన నీవైపు సాగుతోంది.. ఎవరు వికసించిన నేత్రాలతో తమలోని జ్వలించే మూల కుహరంలో నిన్ను చింతన చేయగలరో వారు నీ శాంతిని, మార్పులేని ప్రశాంతతతో వచ్చే నిశ్చలమైన, ఎదురులేని బలాన్ని ఎట్టకేలకు తెలుసుకోగలరు.

నీవు అభివ్యక్తమయ్యే సమయం వచ్చినది.

అన్ని వైపుల నుండి ఆనంద సంకీర్తనముల ప్రవాహం వెల్లువలా ఉప్పొంగుచున్నది.

ఈ ప్రగాఢమైన వేళలో నేను భక్తితో నమస్కరిస్తున్నాను.

CWM 1:38

జనవరి 4, 1914

ప్రాపంచికమయిన తలపుల కెరటాలు నిరంతరం ఎదురు చూస్తున్నాయి. స్వల్పమయినదయినా ఏదో ఒక బలహీనత కోసం వేచి ఉన్నాయి. మన నిష్ఠ నుండి క్షణమాత్రం సడలినా, ఏ కొంచెం నిర్లక్ష్యత ఉన్నా అవి లోపలికి దూసుకొని వచ్చి మనలను అన్ని దిక్కుల నుండీ ముట్టడించి, ఎన్నో అసంఖ్యాకమయిన ప్రయత్నాల ఫలితాన్ని తన భారీ ప్రవాహంలో ముంచివేస్తాయి. అపుడా వ్యక్తి ఒక తమస్సులోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఆహారము, నిద్రల అవసరాలు పెరుగుతాయి. మేధాశక్తి మేఘావృతమౌతుంది. అంతర దృష్టికి ముసుగు వేయబడుతుంది. ఈ ఉపరితల కార్యాల పట్ల తనకుండే ఆసక్తి స్వల్పమయినప్పటికీ అవి ఆ వ్యక్తిని పూర్తిగా ఆక్రమిస్తాయి. ఈ స్థితి అత్యంత బాధాకరంగా, శ్రమకరంగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ప్రాపంచికమయిన ఆలోచనల కన్నా మరేదీ అంత శ్రమభరితం అనిపించదు. శిథిలమయిన మనసు పంజరంలో చిక్కుకున్న పక్షిలా రెక్కలు చాపలేకపోయినా దూరతీరాలకు ఎగరాలని ఉవ్విళ్ళూరుతుంది.

బహుశా ఈ స్థితికి కూడా నేను చూడలేని, తనదైన ప్రయోజనం ఉండి ఉండవచ్చు. ఏది ఏమయినా నేను పోరాడాను. తల్లి చేతుల్లో పసిపాపలా

తన గురువు పాదాల వద్ద శ్రద్ధా భక్తులు కలిగిన శిష్యునిలా నీ విజయం పట్ల ప్రగాఢమైన విశ్వాసంతో నీ మార్గదర్శనానికి సమర్పణయై, నన్ను నీకు అప్పగించుకుంటాను.

CWM 1:46

ఫిబ్రవరి 13, 1914

గాఢమైన ఏకాగ్రత యొక్క నిశ్చల నీరవతలో నేను నా చైతన్యాన్ని నీ ఉత్కృష్టమయిన చైతన్యంతో ఏకం చేస్తాను. నేను నీవే అని గుర్తిస్తాను. ఓ సార్వభౌమ ప్రభూ, ప్రేమాన్విత గురుదేవా! నీ ధర్మము (న్యాయము) మాకు సుస్పష్టము, గ్రాహ్యతరము అగు గాక! మేము దానితోనే, దాని కొరకే జీవింతము గాక!

నా ఆలోచనలు నీవైపుకు ఎగసి నీతో మమేకమయిన సమయంలో సర్వమూ, ఎంత సుందరమూ, వైభవోపేతమూ, సరళమూ, నిశ్చలముగా ఉంటుందో, ఈ సర్వోన్నతమయిన స్పష్టమయిన దృష్టిని నిరంతరం నిలిపి ఉంచుకోవడం సాధ్యమయిన రోజు నుండి చాలా సులభమైన, దృఢమైన అడుగులతో జీవితం గుండా మనం అన్ని ప్రతిబంధకాలకూ పైన నిస్సంశయంగా నడిచి వెళ్ళగలుగుతాము. ఒకసారి నీ ధర్మం పట్ల ఎరుక కలిగిన తరువాత అన్ని అనుమానాలు, అన్ని సంశయాలు నిలిచిపోతాయన్నది అనుభవం ద్వారా నాకు తెలిసిన విషయం. మానవకర్మకున్న తీవ్రమయిన సాపేక్షతను స్పష్టంగా గ్రహించగలినపుడు, అదే సమయంలో ఆ వ్యక్తి చాలా ఖచ్చితంగా తన శరీరానికి తన క్రియాశీలతకూ ఏది అతి సాపేక్షమో తెలుసుకుంటాడు, అన్ని అవరోధాలు ఒక మాయాజాలంలా అదృశ్యమయి పోతాయి.

ఓ ప్రభూ! మా ప్రయత్నాలన్నీ మునుపటి కన్నా అధికంగా ఈ అద్భుత స్థితి యొక్క నిరంతర నిర్దిష్టత వైపు మొగ్గు చూపుతాయి.

నీ నిశ్చయాత్మక పరమశాంతికి ప్రతి హృదయం మేల్కొను గాక!

ఫిబ్రవరి 15, 1914

ఏకైక సత్య ప్రభూ! నీవే మా వెలుగు, తేజస్సు. మా జీవితపు ప్రాణశక్తి, పరమోన్నత ప్రేమ స్వరూపము. ఓ జగద్రక్షకా! నీ నిత్య సాన్నిధ్యానికి నేను మరింత, మరింతగా పరిపూర్ణంగా జాగృతమయేటట్లు అనుగ్రహించు. నా చర్యలన్నీ నీ ధర్మానికి కట్టుబడి ఉండనీ. నా మనసుకుండే భ్రాంతి నుండి, దాని కల్పనా జగత్తు నుండి నన్ను వేరుచేయి. పరమోత్కృష్టమయిన చైనత్యంతో నా చైతన్యం గుర్తించబడనీ, ఎందుకంటే అది నీవే కనుక.

నా సంకల్పం గమ్యాన్ని చేరే వరకూ నిరంతరం కొనసాగనీ. ఏదయితే మనస్సునూ, సోమరితనాన్ని విదిలించి వేస్తుందో. నాకు ఆ దృఢత్వాన్ని, శక్తినీ, ధైర్యాన్ని ఇవ్వు.

పరిపూర్ణ నిస్సంగత్వంలోని శాంతి, ఏ శాంతి అయితే నీ సమక్షపు అనుభూతి నిస్తుందో, నీ కార్యాన్ని ప్రభావవంతం చేస్తుందో, ఏ శాంతి అయితే దుస్సంకల్పంపై, అస్పష్టతపై సదా విజయవంతమవుతుందో అటువంటి శాంతిని ప్రసాదించు.

ప్రభూ నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను. నాలోని సర్వస్వం నీతో తాదాత్మ్యత పొందేటట్లు అనుగ్రహించు. నేను కేవలం పరమోత్కృష్టమయిన నిన్ను సిద్ధింప చేసుకోవటానికే జాగృతమయిన ప్రేమ జ్వాలను కాక మరేమీ కాకుండుదను గాక!

ఏప్రిల్ 10, 1914

అకస్మాత్తుగా తెరఛేదింపబడింది. ప్రాచీరేఖ గోచరించింది. స్పష్టంగా చూడక ముందే నా సమస్త ఉనికి మహత్తరమైన కృతజ్ఞతా వెల్లువతో, నీ పాదాల వద్ద మోకరిల్లింది. ఈ లోతైన, సమగ్రమైన ఆనందం కలిగి ఉన్నప్పటికీ, అంతా నిశ్చలంగా ప్రశాంతంగా, ఒక శాశ్వతమైన నిశ్చల నీరవతతో ఉంది.

నాకు ఏ మాత్రం అవధులు లేనట్లుగా అనిపిస్తుంది. నేను శరీరపు ఎరుకను కలిగిలేను. ఏ విధమైన స్పందనలు, అనుభూతులు, ఆలోచనలు లేవు. స్వచ్ఛము, నిర్మలము, ప్రశాంతమయిన ఒక గాఢత, ప్రేమ, వెలుగులతో

చొరబడి, అవ్యక్తమయిన దివ్యానందంతో నిండి అది మాత్రమే నిలిచి ఉంటుంది. కేవలం అది మాత్రమే నేనుగా గోచరిస్తుంది. ఈ నేను అనేది ఎంతో స్వల్పమయినదిగా, మునుపటి నేను ఎంతో స్వార్థపరంగా, పరిమితంగా అనిపిస్తుంది.

మా జీవిత గమ్యాలకు పరమోత్కృష్ట గురువయిన ఓ ప్రభూ! అవి నీవా? నేనా అనేది నేను చెప్పలేను.

అంతా శక్తి, ధైర్యము, బలము, సంకల్పము, అనంతమయిన మాధుర్యము, ఉపమాన రహితమయిన వాత్సల్యము.

ఈ అంతిమ దినాలలో గతం మరణించి ఒక నవ్య జీవనపు కిరణ పుంజం కింద సమాధి చేయబడి మరింత శక్తివంతంగా, ఈ పుస్తకపు అన్ని పుటలను చదువుతూ నేను చివరిసారిగా వెనుకకు సారించిన చూపు ఖచ్చితంగా మరణాన్ని గూర్చి నన్ను ఒప్పించింది. ఎంతో భారాన్ని తగ్గించింది. ఓ గురుదేవా ఒక పసిపాప వంటి నిరాడంబరతతో, దిగంబరతతో నేను నీ ముందు నిలిచి ఉన్నాను. అయినప్పటికీ నేను గ్రహించే ఒకే ఒక విషయం ఆ నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన గాఢత.

ప్రభూ! నువ్వు నా ప్రార్థనలకి సమాధానమిచ్చావు. నేను కోరుకున్న దానిని ప్రసాదించావు. నాలోని నేను అంతరించి పోయింది. అక్కడ కేవలమొక విధేయమైన ఉపకరణం - నీ అనంతమయిన, శాశ్వతమయిన వెలుగు, అవతరణలకు కేంద్రంగా నీ సేవలో ఉంచబడింది. నీవు నా జీవితాన్ని స్వీకరించి నీదిగా చేసుకున్నావు. నువ్వు నా సంకల్పాన్ని గ్రహించి నీ సంకల్పంతో జత చేసావు. నా ప్రేమను అంగీకరించి నీ ప్రేమతో మమేకం చేశావు. నా తలపులను స్వీకరించి దాని స్థానే పరమ చైతన్యాన్ని ఉంచావు.

అద్భుత అశ్చర్యాలతో ఈ తనువు తన నుదుటిని వంచి మూగగా సమర్పణారాధనలో నీ పాదధూళిని స్పృశిస్తుంది.

నీ నిశ్చలమైన ప్రశాంతత యొక్క రోచిస్సులో నీవు తప్ప మరేమీ ఉండదు.

CWM 1:122-23

జూన్ 23, 1914

ప్రభూ! మేము నీ శక్తిని అనుమానించి, దానికి అనర్హులై మధ్యవర్తులమై, ఆ రూపాంతర శక్తి యొక్క అధిక సామర్థ్యాన్ని తెరమరుగు చేస్తున్నాం. మాకు నమ్మకాన్నివ్వు.

మాకు నిజమయిన విశ్వాసాన్నివ్వు.

CWM 1:182

నవంబరు 17, 1914

అయ్యో, మహోన్నత మాతృమూర్తీ! నీసహనం ఎంతగొప్పది, ప్రతిసారీ దివ్యచేతన సంకల్పం లోపాలను సరిదిద్దడానికి తనను తాను వ్యక్తపరచడానికి ప్రయత్నిస్తుంది, వ్యక్తి తనకు జ్ఞానం ఉంది అనుకొని భ్రాంతి చెందగా ఆ దారితప్పిన అనిశ్చిత పురోగతిని వేగవంతం చేయడానికి, నిశ్చయమైన మార్గాన్ని కనుగొని, తడబడకుండా దానిపై స్థిరంగా నడవడానికి అతనికి శక్తిని ఇవ్వడానికి సహాయపడుతుంది, దాదాపు ఎల్లప్పుడూ అతను అలసిపోతూ హ్రస్వదృష్టిగల సలహాదారునిగా దైవాన్ని దూరంగా నెట్టివేస్తాడు.

అతను అస్పష్టమైన, అస్థిరమైన ప్రేమతో సిద్ధాంతపరంగా నిన్ను ప్రేమించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు కానీ అతని గర్వం, మనస్సు నిన్ను విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తుంది, నీ మార్గనిర్దేశం పాటించకుండా తనకు తానుగా సంచరించడానికి ఇష్టపడతాడు.

నీవు ఎప్పటిలాగే నవ్వుతూ నీ అలసిపోని దయతో ప్రత్యుత్తరమిస్తున్నావు : "మనిషిని గర్వించేలా చేసి, తప్పులో పడేసే ఈ మేధోశక్తి, ఒక్కసారి జ్ఞానోదయం పొంది, శుద్ధిచేయబడితే, అతనిని ప్రాపంచిక స్వభావంకంటే ఎంతో ఉన్నతంగా, అన్నింటినీ మించిన అభివ్యక్తీకరణను దాటి ప్రత్యక్ష స్పృహతో ఆ దైవసాంగత్యం వైపు నడిపిస్తుంది. ఈ విభజించే తెలివి, అతన్ని నీనుండి వేరుచేసేలా చేస్తుంది, అతను అధిరోహించాల్సిన ఉన్నత స్థానాలను వేగంగా పరిగణించేలా, విశ్వ అపారత సంక్లిష్టతలతో అతని పురోగతిని బంధించి ఆలస్యం చేయనివ్వకుండా చేస్తుంది, అయితే అది ఈ వేగవంతమైన ఆరోహణను ఏ మాత్రం ప్రభావితం చేయలేదు.

ఓ దివ్యమాతా, ఎల్లప్పుడూ నీమాట ఓదార్పునిస్తుంది, ఆశీర్వదిస్తుంది, ప్రశాంతంగా ప్రకాశవంతంగా ఉంటుంది, ఉదారమైన హస్తం దాగివున్న అనంతమైన జ్ఞానాన్ని అందరికి తెలిసేలా చేస్తుంది. నీ పరిపూర్ణ చింతనా వైభవం ఎంత ప్రశాంతంగా, ఉదాత్తంగా, స్వచ్ఛంగా ఉంది!

CWM 1:276

నవంబరు 20, 1914

ఓ పరమాత్మ!, నేను ఎల్లప్పుడూ ఖాళీ కాగితంలా మీముందు ఉండాలి, తద్వారా మీ సంకల్పం ఎటువంటి ఇబ్బంది లేకుండా వ్రాయబడుతుంది.

సాపేక్షిక ప్రపంచంలో నీ పరిపూర్ణ అభివ్యక్తీకరణను అనుమతించే శాశ్వత పునర్నిర్మాణం ఈపనికి ఆటంకం కలిగించకుండా గత అనుభవాల జ్ఞాపకాలను కొన్నిసార్లు ఆలోచన నుండి తీసివేయాలి.

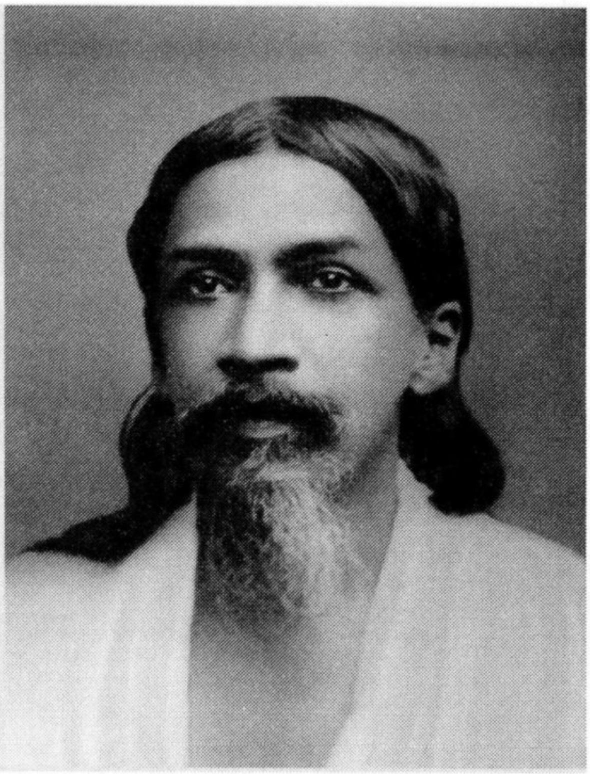
ఒకవిలువైన అనుభవ ఫలితాన్ని కోల్పోవటానికి, విస్తారమైన ఉన్నతమైన స్పృహను వదులుకోవడానికి, తిరిగి అధోస్థితికి పడిపోవడానికి భయపడి, తరచుగా ఒకేవిషయంపై అంటిపెట్టుకుని ఉంటాడు.

ఇంకా, అదిఎవరో అని అతను దేనికి భయపడాలి? తన పరిమిత కారణాలకి ఈ మార్గం పూర్తిగా అర్థం కానప్పటికీ, అదిఏమైనప్పటికీ, తనకోసం గుర్తించిన మార్గంలో అతని ఆనందకరమైన ఆత్మతో ప్రకాశవంతమైన కనుబొమ్మలతో నడవలేడా?

ఓ దేవా! పాతఆలోచనా ఏర్పాటులను విచ్ఛిన్నం చేయి, గత అనుభవాలను రద్దుచేయి, నీకు అవసరమని భావిస్తే చేతన సంశ్లేషణను రద్దు చేయి, తద్వారా నీ పని మరింత మెరుగ్గా నెరవేరుతుంది, భూమిపై నీ సేవ పరిపూర్ణంఅవుతుంది.

CWM 1:274

ఏప్రిల్ 3,1914

నేను ఒక కొంగ్రొత్త జీవితంలోకి మరల జన్మిస్తున్నట్లు, గతానికి సంబంధించిన అన్ని అలవాట్లు, పద్ధతులు ఇంకేమాత్రం ఉపయోగ పడవన్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది. నేను తలంచిన దానికి ఫలితాలన్నీ కలిపి, ఒక ముందస్తు సంసిద్ధతగా నాకు తోస్తుంది. ఇంకా నేనేమీ చేయలేదన్నట్లు ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని జీవించలేదనట్లు నాకు భావన కల్గుతుంది. నాకేమీ తెలియదని, దేనినీ సూత్రీకరించే సమర్థత నాకు లేనట్లు, అసలైన అనుభవాలు ఆరంభంకావాల్సి ఉన్నట్లు నాకు ద్యోతకమౌతుంది. నా గతాన్ని మొత్తాన్ని దానిలోని దోషాల్ని, అలాగే దానిలోని విజయాల్ని అన్నీ ఖాళీచేసినట్లు, అంతా నిర్మూలనమైనట్లుగా ఉంది. ఇంకా తన జీవితాన్ని జీవించాల్సి ఉన్న ఒక నవజాత శిశువుకు మల్లే, అతనికంటూ ఏ పూర్వపు కర్మ లేనట్లు, ఏ పూర్వ అనుభవం నుండీ నేర్చుకొనే అవసరమే లేనట్లుగా ఉంది. ఒకవేళ పొరబాటు ఏమన్నా వుంటే అది ఇహ సరై పోగలదు.

నా పూర్వపు జ్ఞానం, నిర్ణయం, ఆఖరికి వ్యర్థమైన యోచన కూడా లేకుండా ఖాళీ అయిపోయి నేను దేనినీ తెలుసుకొనడానికీ, లేదా అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించనట్లు, అబోధమైన, అమాయకమైన పిల్లవాడిగానే పూర్తిగా నన్ను

నేను సమ్మతించుకున్నట్లు ఏదో కొత్త సంభావ్యత నాముందు తెరుచుకుంటుంది. నాకు తెలుసు. నన్ను నేను పూర్తిగా వదిలివేసుకుని, నేనొక ఖాళీ పుటనవ్వాలి. దానిపై ఓ ప్రభూ! నీ ఆలోచన, నీ సంకల్పం, వక్రీకరణ ప్రమాదం లేకుండా స్వేచ్ఛగా లిఖించబడాలి.

ఒక బ్రహ్మాండమైన కృతజ్ఞత నా హృదయంలో ఉప్పొంగి వస్తుంది. నేను అన్వేషించుకుంటూ వచ్చిన ప్రవేశ ద్వారానికి నేను చేరానని అనిపిస్తుంది.

ఓ ప్రభూ! నేను తగినంత శుద్ధమై, అవైయక్తికమై, నీ దివ్యప్రేమతో మూర్తీభవింపబడి, దానిని ఖచ్చితంగా దాటగలగాలి.

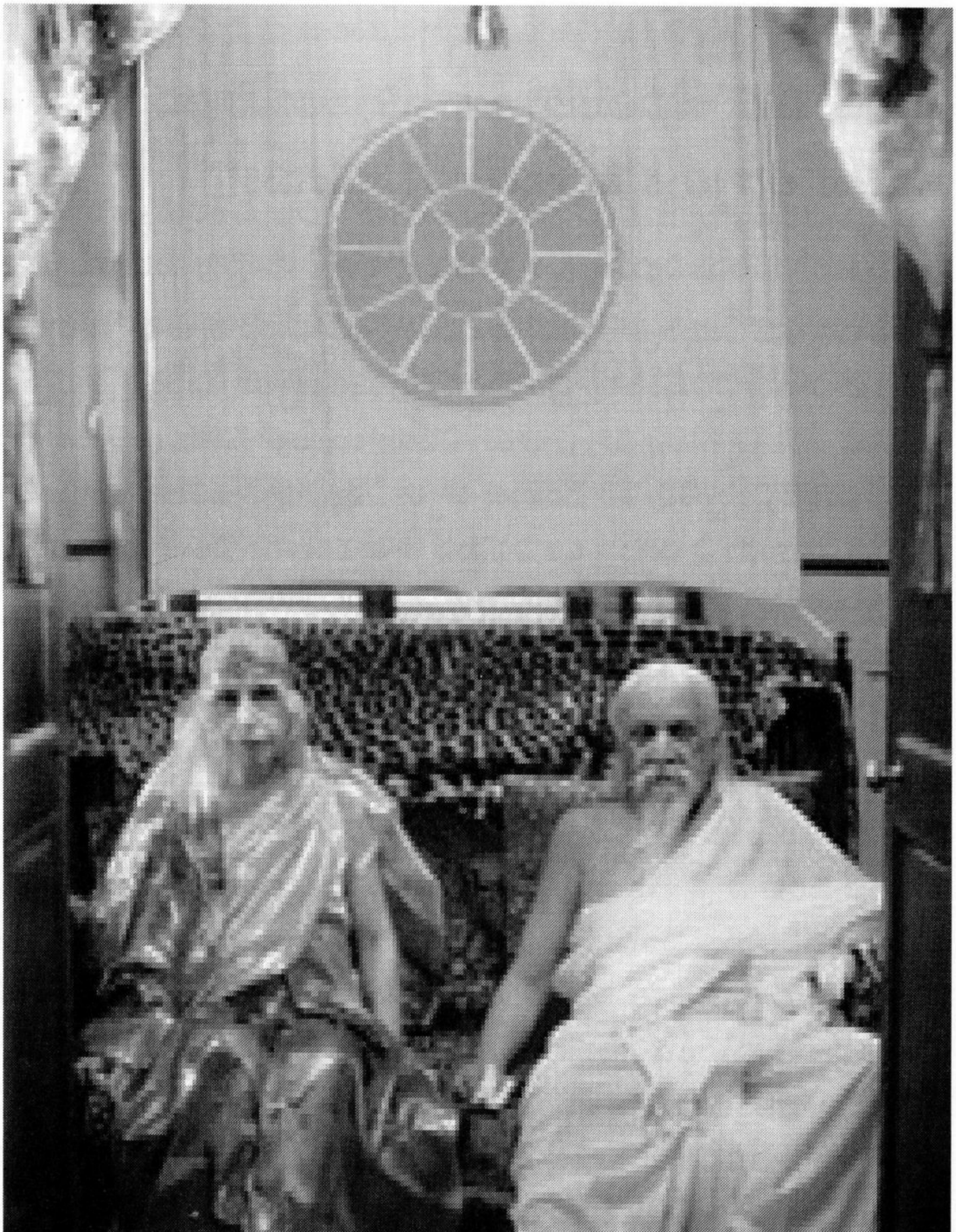
ఏ ప్రతిబంధకం, ఏ అంధకారం లేకుండా నేను నీకు చెందేలా నన్ను అనుగ్రహించు.

CWM 1:116

శ్రీమాత శ్రీ అరవిందులను పాండిచ్చేరిలో **1914** మార్చి **29**వ తేదీన మొదటి సారి కలిశారు. ఆమె మార్చి **30**వ తేదీన తన డైరీలో ఇలా వ్రాసుకున్నారు :

"వేలాది జీవులు గాఢమైన అజ్ఞానంలో మునిగి ఉన్నారు. ఇది ఏమంత పెద్ద విషయం కాదు. మేము నిన్న దర్శించిన వ్యక్తి భూమిపై ఉన్నాడు. ఈ అంధకారంతా ప్రకాశంలోకి రూపాంతరీకరించబడే రోజు వస్తుందని ఆయన సన్నిధే నిరూపిస్తుంది. నిజంగా నీ రాజ్యం ఈ భూమిపై స్థాపించ బడుతుంది."

అదిగో, మేం దేవుని ముఖాన్ని చూచాం,
మా జీవితం దివ్యత్వంతో తెరుచుకుంది.

సావిత్రి, పుట. 719

నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మికతా సాధన

నీ స్వీయ ఆధ్యాత్మిక వాతావరణాన్ని సృష్టించుకో

నీ ఆలోచనలను నియంత్రిస్తూ వాటిని పూర్తిగా సాధనవైపు మరలుస్తూ,

నీ చర్యలను నియంత్రిస్తూ, అన్ని వాంఛలను, అన్ని వ్యర్థమైన, బాహ్య సాధారణ కార్యకలాపాలను నిలిపివేసి పూర్తిగా సాధనవైపు మరల్చుతూ మరింత తీవ్రమైన ఆంతరిక జీవనాన్ని గడుపుతూ, సాధారణ విషయాలు, ఆలోచనలు, ప్రతి చర్యలు, చర్యల నుండి నిన్ను నీవు వేరే చేయుట ద్వారా నీవు నీ వాతావరణాన్ని సృష్టించు కోవచ్చు. అప్పుడు నీ చుట్టూ ఒక విధమైన వాతావరణాన్ని ఏర్పరచుకోవచ్చు.

ఉదాహరణకు ఏదైనా అసాధారణ విషయంగురించి చదువుట, మాట్లాడుట, ఏదైనా చేయుట కాకుండా నీవు మార్గాన్ని అనుసరించుటలో నీకు సహకరించే దానిని మాత్రమే చదివినపుడు, దైవ జ్ఞానం వైపు నిన్ను తీసుకు వెళ్ళే దానికి అనుగుణంగా నీవు వ్యహరించినపుడు మాత్రమే, బాహ్య విషయాలవైపు మరల్చే అన్ని వాంఛలను, ఆవేశాలను నీలోనే నిర్మూలించినపుడు, నీ మానసికాన్ని నీవు ప్రశాంత పరచి నీ ప్రాణిక పురుషుడిని శాంతింపజేసినపుడు, వెలుపలి నుండి వచ్చే సూచనలను పట్టించుకోకుండా, నీ చుట్టు ప్రక్కల గల వ్యక్తుల చర్యల నుండి నిరోధకంగా నిలిచినపుడు నీవు దేనికీ స్పందించని ఒక ఆధ్యాత్మిక వాతావరణాన్ని సృష్టించ గలవు. అది పరిస్థితులపై లేదా నీవు జీవించే వారితో లేదా నీవు జీవించే స్థితిపై ఇక ఆధారపడదు. దానికి కారణం నీవు స్వంత ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంతో చుట్టి వేయబడ్డావు. ఒకరి దృష్టిని పూర్తిగా ఆధ్యాత్మక జీవితం వైపు మరల్చుట ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో సహాయపడేవాటిని మాత్రమే చదువుట ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జీవిత వైపు తీసుకువెళ్ళే దానిని మాత్రమే ఆచరించుట ద్వారా నీవు దానిని పొందగలవు. అప్పుడు నీవు నీ స్వంత వాతవరణాన్ని సృష్టించగలవు. కానీ నీవు సహజంగానే అన్ని ద్వారాలను తెరచి నీకు ప్రజలు చెప్పేవాటిని వింటూ, ఈ సలహాలను, ఆ ప్రేరణలను అనుసరిస్తూ, బాహ్య విషయాల పట్ల కోరికలతో నిండియున్నప్పుడు నీవు నీలో ఆధ్యాత్మిక వాతావరణాన్ని సృష్టించుకోలేవు. మిగతా అందరికీ ఉన్న సాధారణ వాతావరణమే నీకూ ఉంటుంది.

(CWM 6:356-57)

అనంతత్వం మనకు అందుబాటులోనే ఉన్నది. దానిలో మునిగిపోండి

నీవు దేనిపట్లనయినా విసుగు చెందితే, నీకు ఏదైనా బాధకరంగా లేదా అప్రియంగా ఉంటే నీవు ఆ సమయంలో శాశ్వతత్వం గురించి, అంతరిక్ష విశాలత్వం గురించి ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తే, సమస్తం ఇంతకు మునుపే జరిగిందని, తరువాత కూడా జరుగుతుందని నీవు ఆలోచిస్తున్నట్లయితే, శాశ్వతత్వంలో ఈ నిమిషం వాస్తవానికి ఒక కదలాడే శ్వాసమాత్రమే. సమయ శాశ్వతత్వంలో దేని కారణంగానైనా చింతించడం చాలా తెలివి తక్కువగా అనిపిస్తుంది. ప్రతి ఒక్కరికీ దానిని గ్రహించడానికి సమయం కూడా ఉండదు. దానికి ప్రదేశం, ప్రాముఖ్యత ఉండదు. కారణమేమిటంటే శాశ్వతత్వంలో సెకను అన్నది వాస్తవానికి ఏమిటి?

ఎవరైనా దానిని గ్రహించగలిగితే... దానిని ఎలా ఉంచాలి?

... ఊహించండి. వ్యక్తి ఎంతగా చిన్నగా ఉన్నాడో చూడండి. ఈ చిన్ని భూమిపై అతను ఎక్కడ ఉన్నాడో, చైతన్యంలోని స్వల్పమైన సెకను ఆ క్షణానికి నాకు ఇబ్బంది కలుగ జేస్తోంది లేదా నీకు అప్రియంగా ఉంది అంటే... నీ ఉనికిలో అది ఒక సెకను మాత్రమే. నీకు మునుపే చాలా విషయాలు ఉన్నాయి. తరువాత కూడా ఎన్నో విషయాలు ఉంటాయి. ఇపుడు నిన్ను ప్రభావితం చేసేది బహుశా పది సంవత్సరాలలో నీవు మరిచిపోవచ్చు, నీవు దానిని గుర్తించుకుంటే, 'దానికి నేను అంత ప్రాధాన్యత ఎలా ఇచ్చాను? అని అనుకోవచ్చు. నీవు మొదట దానిని గ్రహించగలిగితే శాశ్వతత్వంలో సెకనుగా ఉన్న చిట్టివ్యక్తిని గ్రహించు. సెకను కూడా కాదు, నీకు తెలుసా, అవ్యక్తమైనది, శాశ్వతత్వంలో సెకనులో భాగం. ప్రపంచం మొత్తం దానికంటే ముందే వెల్లడైంది. ఇంకా వెల్లడవుతుంది, నిరవధికంగా... ముందు, తరువాత... అప్పుడు ఒక్కసారిగా నీకు జరిగిన దానిపట్ల నీవు కల్పించుకున్న ప్రాధాన్యత చాలా తెలివితక్కువగా నీకనిపిస్తుంది. యదార్థంగానే నీవు అనుభూతి చెందుతావు. నీ జీవితంలో ఒకరిపట్ల, నీకేమి జరుగుతుందో అనేదాని పట్ల, ఏదైనా ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ఎంత అర్థరహితమో నీకర్థమవుతుంది.

మూడు నిమిషాల వ్యవధిలో నీవు దానిని సరిగా చేసినట్లయితే అప్రియమైనదంతా తుడిచిపెట్టుకు పోతుంది. చాలా బాధకరమైన ఇబ్బందికూడా మాయమవుతుంది. ఈ విధమైన ఏకాగ్రత, అనంతత్వం,

శాశ్వతత్వంలో నిన్ను నిలుపుటద్వారానే మొత్తమంతా మారిపోతుంది. వారు దానినుండి పునీతులౌతారు. అన్ని బంధాల నుండి బయటపడతారు. ప్రతీ దానిపట్ల తీవ్ర దుఃఖాలు కూడా తొలగిపోతాయి. ఈ విధంగా సరైన మార్గంలో దానిని ఎలా చేయాలో తెలుసుకుంటే స్వల్పమైన నీ అహం నుండి బయటపడవేస్తుంది.

(CWM 6:345-46)

విశాలత్వ భావనలో నీవు మునిగిపోవద్దు. దానిలో స్నానమాడు. ఆనందంగా, ప్రశాంతంగా, నీ వ్యక్తిగత చైతన్యంలోని నాలుగు గోడల మధ్య తప్పించుకోనంతగా పరిమితమైపోతే అది వాస్తవానికి విచారకరంగా, తీవ్రంగా ఉంటుంది. కానీ అనంతత్వం మనకు అందుబాటులోనే ఉంది. జరుగువలసింది మనం దానిలోకి లాగబడటమే.

(CWM 17:188)

మరొక విధమైన ధ్యానం

ధ్యానం చేయడం చాలాకష్టం. చాలా రకాల ధ్యానాలు ఉన్నాయి... నీవు ఒక ఆలోచన పట్టుకుని ఒక ఫలితం పొందడానికే దానిని అనుసరించాలి. ఇది ఒక క్రియాశీలక ధ్యానం. ఒక సమస్యను పరిష్కరించాలనుకునే లేదా వ్రాయాలనుకునే వ్యక్తులు తాము ధ్యానం చేస్తున్నామని తెలియకుండానే ఈ మార్గంలో ధ్యానం చేస్తారు. ఇతరులు కూర్చుని ఒక ఆలోచనను అనుసరించకుండా ఏదో ఒక దానిపై దృష్టి కేంద్రీకరించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఏకాగ్రతా శక్తి తీవ్రతరం చేయడానికి ఒక బిందువుపై సులభంగా దృష్టి కేంద్రీకరించు. ఒక బిందువుపై దృష్టి కేంద్రీకరించినపుడు సాధారణంగా జరిగే దానినే ఇది అందిస్తుంది. మానసికంగా, ప్రాణికంగా లేదా భౌతికంగా ఒక బిందువుపై ఏకాగ్రతను తగినంతగా సారించుటకు నీ సామర్థ్యం అంతటినీ ఏకం చేయుటలో నీవు సఫలమైతే ఒక నిర్ణీత క్షణంలో నీవు దాని నుండి మరొక చైతన్యతలంలోకి ప్రవేశిస్తావు. ఇతరులు అటువంటి వాస్తవిక నిశ్శబ్ద ప్రశాంతతను చేరుకొనుటకు తమ శిరస్సు నుండి అన్ని కదలికలు, ఆలోచనలు, భయాలు, ప్రతిక్రియల నుండి బయట పడుటకు ఇంకా ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటారు. ఇది చాలా కష్టం. పాతికేళ్ళుగా ప్రయత్నిస్తూ, విజయం సాధించని వ్యక్తులు కూడా ఉన్నారు. వారికి ఇది ఎద్దు కొమ్ములతో

ఆడుకున్నట్లుగా ఉంటుంది.

మరొకవిధమైన ధ్యానం కలదు. దీనిలో పూర్తిగా యాంత్రికమైన ఆలోచనలు ఉన్నప్పుడు అన్ని ఆలోచనలను ఆపుటకు ప్రయత్నించకుండా నిశ్శబ్దంగా ఉండాలి. వీటిని ఆపుటకు నీవు ప్రయత్నిస్తే నీకు చాలా సంవత్సరాల సమయం పడుతుంది. అంతే కాకుండా ఫలితమెలా ఉంటుందో కూడా నీకు పూర్తిగా తెలియదు. దానికంటే, నీ చైతన్యమంతటినీ ఏకీకృతం చేసి సాధ్యమైనంత వరకు నిశ్శబ్దంగా, ప్రశాంతంగా ఉండు.

బాహ్య విషయాలపై నీకు ఎటువంటి ఆసక్తి లేకపోయినప్పటికీ, వాటిని పూర్తిగా విడిచిపెట్టు. ఒక్కసారిగా నీవు ఆకాంక్ష జ్వాలను ప్రకాశవంతం జేయి, ఆ జ్వాల పైపైకి పెరిగేందుకు నీవైపు వస్తున్న అన్నటినీ దానిలోకి త్రోసివేయి. నీవు దానిని నిన్నుగా గమనించు. నీవు నీ చైతన్యం, ఆకాంక్షల ఉన్నత స్థాయి వరకు చేరుకుని, దేని గురించి ఆలోచించకుండా... సాధారణంగా పైకి పైపైకి ఎగసిపడుతున్న ఆకాంక్షను మరింత తీవ్రతరం చేస్తూ మరింతగా స్థిరమైన ఏకాగ్రత నిలపాలి. అపుడు జరిగేది అత్యుత్తమమైనదిగా జరుగుతుందని నేను హామీ ఇవ్వగలను. అంటే నీవు ఇలా చేసినపుడు నీవు అధికమైన సంభావ్యతలను పొందవచ్చు. ఈ సంభావ్యతలు వ్యక్తి నుండీ వ్యక్తికి విభిన్నంగా ఉండవచ్చు. అయితే ఆందోళనలను నిశ్శబ్దంగా ఉంచటానికి ప్రయత్నించుట ఆకారాల వెనుక పరుగెత్తుట, సమాధానమిచ్చే శక్తులను పిలుచుట నా సమాధానాల కోసం నిరీక్షించుట వంటి అన్ని ఇబ్బందులు అవాస్తవమైన ఆవిరిలా అదృశ్యమైపోతాయి. ఈ జ్వాలలో చైతన్యంతో జీవించగలగడంలో నీవు విజయం సాధిస్తే, ఎగసిపడుతున్న ఆకాంక్షలో తక్షణమే ఫలితం నీకు కలుగకపోయినా, కొంత సమయం తర్వాత ఏదైనా జరుగుతుంది.

(CWM 4:104-05)

వ్యక్తిలో నుండి చీకటి మూలకాల్ని బయటకు తీసివేయడం

ప్ర : తల్లీ, మీరు పోయినసారి మనలో ఒక చీకటి మూలకం ఉంటుందని చెప్పారు. ఇది మన చేత పిచ్చి పనులు చేయిస్తుంది. ఒక వ్యక్తి సచేతనుడై ఉండగా, అది బయట పడాలి. దానిని ఎలా బయటకు తీయాలి?

జ : నీవే మొదటగా ప్రత్యేకంగా దాని పట్ల స్పృహలో ఉండాలి. నీలో ఒక చీకటి మూలకాన్ని నీ ముందు ఉంచు. నీ చేతనతో జోడించే ఈ పని అంతరంగ మనస్తత్వ శాస్త్రం పని. నీకు తెలుసా! ఒక వ్యక్తి తనను తాను చాలా శ్రద్ధగా అర్థం చేసుకున్నపుడు దీనిని గమనించవచ్చు. ఉదాహరణకు నిన్ను నీవు గమనిస్తే, ఒక రోజు నీవు చాలా ఉదారంగా ఉన్నావని నీవు చూస్తావు. ఇది అర్థం చేసుకోవడం సులభం. భావాలలో అనుభూతులలో ఆలోచనలలో, భౌతిక విషయాలలో ఔదార్యం. అంటే నీవు ఇతరుల తప్పులను, వారి ఆలోచనలను, బలహీతను, చెడు కదలికలను కూడా అర్థం చేసుకుంటావు. ఇవన్నీ నీవే చూస్తావు. ఎందుకంటే నీవు మంచితనంతో నిండి వున్నావు. నీవే చెప్పుకొంటావు. "అవును. ప్రతి ఒక్కరూ తనకు చేయగలిగినంత చక్కగా చేస్తారు" అని.

మరొక రోజు లేదా మరుసటి నిమిషంలోనే నీలో నీవు ఒక రకమైన స్థిర శుష్కతను, చేదుదనాన్ని తీవ్ర స్థాయిలో తీర్పు చెప్పడం, భరించేంత వరకు కోపం పెంచుకోవడం, దుర్మార్గుడిని శిక్షించాలని కోరుకోవడం. దాదాపు ప్రతీకారం తీర్చుకునే ఆలోచనలు కలిగి ఉంటావు. పైన మాట్లాడిన వాటికి వ్యతిరేకంగా ఉంటావు. ఒకరోజు ఎవరైనా నీకు హాని చేస్తే నీవు ఇలా అంటావు. 'ఫర్వాలేదు. అతనికి తెలీదు' లేదా 'అతను వేరేలా చేయలేడు' లేదా 'అది అతని స్వభావం' లేదా 'అతను అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు' అని. మరుసటి రోజు లేక ఒక గంట తర్వాత నీవు ఇలా అంటావు 'అతను శిక్షించబడాలి. దానికి అతను మూల్యం చెల్లించాలి. అతను తప్పు చేశాడని అతనే అనుకోవాలి. ఒక రకమైన ఆవేశంతో, నేను మీ వస్తువులను తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను. మీ కోసం వీటిని ఉంచాలనుకుంటున్నాను. నీకు అసూయ, సంకుచితత్వం వంటి అన్ని గుణాలు ఉన్నాయి. అది నీకు తెలుస్తుంది. ఇతర భావనకు ఇది చాలా విరుద్ధం.

ఇది చీకటి పార్శ్వం కాబట్టి, దానిని చూసిన క్షణంలో, ఎవరైనా దానిని చూసి 'అది నేనే' అని చెప్పకపోతే 'కాదు, ఇది నా నీడ, దీనిని నా నుండి నేను బయటకు విసిరివేయాలి' అని చెప్పినట్లయితే, అతడు దానిపై ఇంకో భాగానికి చెందిన కాంతి ఉంచాడు. ఒక వ్యక్తి వాటిని ముఖాముఖి తీసుకురావడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. మరొక వ్యక్తి జ్ఞాన కాంతితో ప్రయత్నిస్తే, ఒకర్ని ఒప్పించడానికి

అంతగా ప్రయత్నించడు. ఎందుకంటే అది చాలా కష్టం. కానీ అతడు దానిని నిశ్శబ్దంగా ఉండమని బలవంతం చేస్తాడు... ముందుగా మరింత దూరంగా నిలబడాలి. అప్పుడు విసిరికొట్టాలి. తద్వారా దానిపై ఒక గొప్ప ప్రకాశాన్ని ఉంచితే అది ఇకపై తిరిగిరాదు. మార్చడం సాధ్యమయ్యే సందర్భాలు ఉన్నాయి. కానీ ఇది చాలా అరుదు. ఒకతీక్షణమైన ప్రకాశాన్ని ఉంచే సందర్భాలు ఉన్నాయి. అది దానిని రూపాంతరం చేస్తుంది. అంతేకాక అది నీకు సంబంధించిన సత్యంగా మారుస్తుంది. కానీ ఇది అరుదైన విషయం. మామూలుగా దానిలోని గొప్పతనం ఏమిటంటే 'లేదు ఇది నేను కాదు. నాకు ఇది వద్దు. ఈ యుద్ధంతో నాకు సంబంధం లేదు. ఇది నా వ్యక్తిత్వానికి విరుద్ధం' కాబట్టి అని పట్టుబట్టడం, తరిమివేయడం ద్వారా చివరకు దాని నుండి తనను తాను వేరు చేసుకుంటాడు.

అయితే తనలోని సంఘర్షణను చూసేందుకు స్పష్టత, నిజాయితీ ఉండాలి. సాధారణంగా ఈ విషయాలపై ఎవరూ దృష్టి పెట్టరు. ఒక తీవ్రస్థాయి నుండి మరో తీవ్రస్థాయికి పోతాడు. దాన్ని చాలా తేలిగ్గా ఉండే పదాలలో చెప్పాలంటే, ఒక రోజు నేను మంచివాడిని, మరొక రోజు నేను చెడ్డవాడిని. ఇలా చాలా సహజంగా అనిపిస్తుంది. లేదా కొన్నిసార్లు ఒక గంట పాటు మీరు మంచివారు, తర్వాతి గంటలో మీరు చెడ్డవారు, లేకుంటే కొన్నిసార్లు ఒకరి ద్వారా మీకు రోజంతా బాగుంటుంది. అకస్మాత్తుగా ఒకరు చెడ్డగా మారుతారు. ఒక నిమిషం పాటు చాలా చెడ్డగా ఉంటారు. ఒకడు మంచిగా ఉన్నందుకు మరింత చెడ్డవారు అవుతారు. దానిని అతడు గమనించడు. ఆలోచనలు మనస్సును దాటుతాయి. హింసాత్మకమైనవి, చెడ్డవి, ద్వేష పూరితమైన ఆలోచలు, మొదలైన వాటిని సాధారణంగా ఎవరూ పట్టించుకోరు. అయితే తప్పక దీనిపై దృష్టి పెట్టాలి. అది అమలైన వెంటనే మీరు దానిని చాలా గట్టిగా పట్టుకోవాలి (అమ్మ ఒక కదలిక చేస్తారు). ఆపై దానిని వెలుగులోకంటూ ఎత్తిపట్టుకొని 'వద్దు నాకు వద్దు, నువ్వు వద్దు, నాకు దీనితో ఎలాంటి సంబంధం లేదు. నువ్వు ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపోతున్నావు. ఇక తిరిగి రావు" (నిశ్శబ్దం తరువాత) ఇది ఒక విధమైనది. ఈ అనుభవాన్ని ఒక మనిషి నిత్యం అంటే... చాలా మట్టుకు ఔత్సాహికమైన కదలికతో, గొప్ప ఆకాంక్షను కల్గిఉన్నప్పుడు, ఉన్నట్లుండి దివ్య లక్ష్యం పట్ల సచేతనుడైనప్పుడు, దైవం వైపు ప్రేరణ కల్గినప్పుడు, దైవ కార్యంలో భాగాన్ని పంచుకొనే కోరిక

కల్గినప్పుడు, హర్షోల్లాసంతో గొప్ప శక్తితో తనకు తాను బయటకు వస్తాడు. మళ్ళీ కొన్ని గంటల్లో అతడు చిన్నచిన్న విషయాలకు దుఃఖపడతాడు. చాలా స్వల్పమైన వాటికి అతుక్కుపోతాడు. చాలా హీనమైన, సంకుచితమైన స్వార్థంలో మునిగిపోతాడు. అవివేకమైన కోరికతోఉండిపోతాడు. ఇక తక్కినవన్నీ ఉనికిలో లేకుండా ఆవిరైపోతాయి. ఇలా వ్యతిరేకమైన వాటికి అలవాటు పడ్డాడు. ఇవన్నీ ఇరుగు పొరుగు వారిలా ఎందుకు సౌకర్యంగా జీవిస్తున్నాయో అన్నదానిపైన ధ్యాస పెట్టడు. అందుకే తాను వాటిని కనిపెట్టి అవి తన చేతనలో కలగాపులగం అవ్వకుండా ఆపాలి. చీకటి నుండి వెలుగును వేరు చేసే బిందువును నిర్ణయించాలి. ఆ తరువాత ఆ నీడ నుండి విముక్తుడవ్వగలడు.

(CWM 6:262-64)

హడావిడిలో ఉన్నప్పుడు ఒక మనిషి ఉత్తమమైనది, సరైనది ఎలా చేయాలి?

ప్రశ్న : పని చేసినపుడు ఉత్తమంగా చేయాలనుకున్నపుడు, మనకు చాలా సమయం అవసరం. కానీ సాధారణంగా మాకు ఎక్కువ సమయం ఉండదు. మేము హడావిడిలో ఉన్నాము. అలా హడావుడిలో ఉత్తమమైనది, సరైనది ఎలా చేయాలి?

జవాబు : ఇది చాలా ఆసక్తికరమైన అంశం. నేను దాని గురించి ఒక రోజు మీతో వివరంగా మాట్లాడాలనుకున్నాను. సాధారణంగా మనుషులు తొందరలో ఉన్నప్పుడు వారు చేయాల్సిన పనిని పూర్తిగా చేయరు. లేదా తప్పు చేస్తారు. సరే మూడో మార్గం ఉంది. అది వ్యక్తిలోని ఏకాగ్రతను తీవ్రతరం చేయడం. మీరు అలా చేస్తే మీరు చాలా తక్కువ సమయంలోనే మీకు కావలసిన సమయాన్ని పొందవచ్చు. మనం ఒక సాధారణమైన ఉదాహరణ తీసుకుందాం. మీరు స్నానం మరియు దుస్తులు ధరించడానికి అవసరమైన సమయం వ్యక్తుల విషయంలో మారుతుంది కదా? కానీ సమయం వృధా చేయకుండా, తొందరపడకుండా ప్రతిదీ చేయడానికి అరగంట అవసరం అవుతుంది. అప్పుడు మీరు హడావుడిగా ఉంటే, రెండు విషయాలలో ఒకటి జరుగుతుంది. మీరు మంచిగా స్నానం చేయలేరు. దుస్తులు సరిగ్గా ధరించరు. కానీ మరొక మార్గం ఉంది.

అది దృష్టిని ఏకాగ్ర పరచడం, శక్తిని కేంద్రీకరించడం, చేసే ఆ పనిని గూర్చి

ఆలోచించడం, ఇతరమైనవి కావు. ఆ చేసేది తీవ్రస్థితిలో కాకుండా చేయాల్సింది మాత్రమే, ఖచ్చితమైన రీతిలో చేయడం, నిశ్చయంగా ఇది అనుభవించి చెబుతున్నది. నీవు అరగంటలో చేసే పనిని 15 నిమిషాల్లోనే పూర్తి చేయగలవు. బాగా చేయగలవు. అప్పుడున్న సమయాన్ని బట్టి, ఏదీ మరచిపోకుండా, దేనిని మిగల్చకుండా చాలా తేలిగ్గా తీక్షణ ఏకాగ్రత ద్వారా చేయగలవు.

ఓహ్ 'ఈ పని బాగా చేయాలంటే చాలా సమయం కావాలి" అనే వారికి ఇది ఉత్తమమైన జవాబు. అది వాళ్ళు అనుకొనేది. నిజం కాదు. నీవు చేసేది అది చదవడం,ఆడటం, పనిచేయడం, ఏదైనా కానీ దానికి ఒకే ఒక్క పరిష్కారం : అది ఏకాగ్రత, శ్రద్ధా శక్తిని పెంచుకోవడం, దానిని నీవు సాధించినప్పుడు ఇక నీకు అలసట ఉండదు. సహజంగా ప్రారంభంలో ఆత్రుత తగ్గిపోతుంది. నిన్ను విసుగుకు గురిచేసి నీవు విచ్ఛిన్నమై, అన్ని రకాల విషయాల చేత మింగబడి, నీవు చేసే దానిపై దృష్టి పెట్టనివ్వని దానిని పట్టించుకోని సమయం నీ కొస్తుంది. ఒక వ్యక్తి ఏకాగ్రత శక్తి ద్వారా మామూలు కంటే ఎంతో గొప్పగా, త్వరగా తన పనులు చేసుకోగలడు.

ఈ విధంగా పనిని నీ అభివృద్ధికి సాధనంగా ఉపయోగించుకోగలవు. లేకపోతే 'అనాసక్తంగా' పని చేయబడాలనే ఒక అస్పష్టమైన భావనలో పడిపోతావు. ఇక్కడ పెద్ద ప్రమాదం ఉంది. ఎందుకంటే అనాసక్తత లేదా సమాన బుద్ధితో చేయడం అన్నదానిలో తికమక పడతాడు మనిషి.

CWM 4:137-38

ఖాళీ సమయాన్ని సద్వినియోగం చెయ్యటం

జీవితంలో చాలా భాగం ఖాళీగానే గడిచిపోతుంది. దీన్ని ఎవ్వరూ కాదనలేరు. అట్లా కొన్ని క్షణాలు కావచ్చు, మరింత సమయం కావచ్చు. దాన్ని మనం పట్టించుకోము. లేదా ఏదో అనవసరమైన వ్యాపకం పెట్టుకుని కాలక్షేపం చేస్తాము. ఇది సహజమే. చిన్నా పెద్దా ఎవరైతేనేం, విసుగూ విరామం లేకుండా ఏదో విధంగా కాలక్షేపం చేస్తారు. కాలక్షేపమే వారి లక్ష్యం! ఇదొక తెలివితక్కువ తనం!

మంచిదే దానికంటే ఉత్తమమార్గం ఉంది. అది స్మరించడం.

ఇంతకంటే ఉత్తమమైన మార్గం మరొకటి ఉన్నది. నీ దగ్గర సమయం

ఉన్నప్పుడు అది ఒక గంట కావచ్చు, కొన్ని నిమిషాలు కావచ్చు. అప్పుడు నీకు నీవు ఇలా చెప్పుకో 'ఎట్టకేలకు నేను ఏకాగ్రంగా, నన్ను నేను ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా జీవించడానికి, శాశ్వతమైనది, నిజమైనదాని కోసం నన్ను నేను సమర్పించుకోవడానికి నాకు ఖాళీ దొరికింది". ఇలా చేయడానికి నీవు శ్రద్ధ తీసుకొంటే బయట పరిస్థితుల చేత బాధింపబడవు. నీవు వేగంగా మార్గంలో ముందుకు పోతున్నావని చాలా తొందరగానే గుర్తించగలవు.

అనవసర పనులలో కాలం గడపటం, చేతనను మందగించే రచనలను చదవటం, కూడని పనులు, ఇంతకంటే ఇంకా నిష్ప్రయోజన కరమైన పనులు ఎన్నో ఉన్నాయి. నేను వాటిని ఇప్పుడు ప్రస్తావించటం లేదు. జీవితంలో కాలం వృధాగా గడిపి, జీవిత చరమాంకంలో "అయ్యో! మూడు వంతుల కాలాన్ని వృధా చేసుకున్నానే" అని పశ్చాత్తాపపడుతూ, మిగిలిన వాటిని త్వరత్వరగా ముగించటం, పరితాపంతో కృంగిపోవటం, మంచిది కాదు. పోయిన కాలాన్ని తిరిగి తీసుకురాలేకపోగా, అప్పుడు రెండింతల కాలాన్ని వెచ్చించుదామనుకున్నా కుదరదు. దానికంటే మితంగా, సంతులనంగా, సహనంగా, నిశ్చలంగా ఉంటూ నీకిచ్చిన అవకాశాన్ని చేజార్చుకోకుండా ఉండాలి. చెప్పేదేమిటంటే నిజమైన ఉద్దేశ్యానికి వినియోగించుకొనేందుకు వెచ్చింపబడని క్షణం నీ ఎదుట ఉంది.

నీవు చేయడానికి ఏమీ లేనప్పుడు చికాకు పడతావు. స్నేహితుల దగ్గరికి, అక్కడికి, ఇక్కడికి పరుగెత్తుతావు. ఎటో నడుచుకుంటూ పోతుంటావు. ఉత్తమమైనదే మాట్లాడుకోవాలంటే పని జరగని వాటిని గూర్చి నేను ప్రస్తావించను. వీటికి బదులుగా ఆకాశం ఎదుట కూర్చుని నిశ్చలంగా లేదా చెట్టు దగ్గరో, సముద్రం ఒడ్డునో ఎక్కడ వీలైతే అక్కడ (ఇక్కడ అన్నీ ఉన్నాయి) ఇదిగో ~~ఈ~~ విషయాలను గ్రహించడానికి ప్రయత్నించు.

నీవు ఇక్కడ ఎందుకు జీవిస్తున్నావు, ఎలా జీవించాలో తెలుసుకునేదెలా, నీవు చేయాలనుకొనే దానిని గూర్చి యోచించడం, ఏది అసలు చేయబడాలి, నీ జీవిత వేదనలోనుండి, అజ్ఞానం, అసత్యం నుండి తప్పించుకొనే ఉత్తమ మార్గమేమిటి....?

(CWM : 250,251)

ప్రతిరోజూ అంతరంగంలోకి వెళ్ళడం అత్యావశ్యకం

మనం చదువుతాం, అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాం, విశదీకరిస్తాం, తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాం. కానీ ఒకే ఒక్క క్షణంలో కలిగే అనుభవం వందల వివరణలు, వేలాది శబ్దాలు తెలిపే దానికంటే అధికంగా బోధపర్చు తుంది.

కాబట్టి మొదటి ప్రశ్న : "అనుభవాన్ని ఎలా పొందాలి?"

నీ లోపలికి వెళ్ళు. అది మొదటి మెట్టు.

అప్పుడలా తగినంత లోతు వెళ్ళి ఆ లోపల వున్న యథార్థ స్థితిని పొందడం, వికాసోన్ముఖంగా నిన్ను నీవు విశాలపర్చుకోవడం, క్రమ పద్ధతిలో, పరిమితం అన్న భావన పోగొట్టుకొని, విశ్వమంత విశాలమవ్వడంలో నీవు విజయాన్ని పొందడం. ఈ రెండూ ప్రారంభ ప్రయత్నాలు. ఈ రెండు చాలా గొప్ప నిశ్చల, శాంత సమత్వ స్థితుల్లో జరగాలి. ఈ శాంతి, ఈ సమత్వ స్థితి మనస్సులో నీరవతను, ప్రాణికంలో నిశ్చలస్థితిని కలుగజేస్తుంది.

ఈ ప్రయత్న,ఈ ప్రయాసను చాలా పట్టుదలతో ఎప్పుడు నవీకరించుకొంటూ ఉండాలి. కొంతకాలం గడిచిన పిమ్మట నీలో ఉన్న సహజమైన యథార్థత, బయట నీవు గ్రహించిన సాధారణమైన బాహ్య చేతనలోని యథార్థకు ఎంతో భిన్నమైనదని గ్రహించడం మొదలు పెడతావు. సహజంగానే అనుగ్రహం పనిచేయడం ద్వారా అకస్మాత్తుగా నీలోని తెర తొలగిపోతుంది. నీవు ఒక్కసారిగా నిజమైన సత్యంలోకి ప్రవేశించగలవు. అది జరిగినప్పటికీ, అనుభవానికి సంబంధించి పూర్ణ ప్రభావాన్ని, పూర్తి మూల్యాన్ని పొందాలంటే నీవెప్పుడూ ఆంతరిక స్వీకరణా స్థితిలో ఉంటూనే ఉండాలి. దానిని చేయాలంటే నిత్యం నీ అంతరంగంలోకి వెళ్ళడం అత్యావశ్యకం.

CWM : 10:19-20

కృతజ్ఞత అనే జ్వాల ఎప్పుడూ జ్వలించాల్సిందే.

కృతజ్ఞత కల్గి ఉండాలి. ప్రతివ్యక్తిలోనూ అజ్ఞానం, అపార్థాలు, అహంకారం, దాని తిరుగుబాటు, నిరోధం ఎన్ని ఉన్నా వ్యక్తిని నడిపించే పరమాత్మ యొక్క అద్భుత అనుగ్రహాన్ని మరచిపోకూడదు.

కృతజ్ఞత అనే విశుద్ధ జ్వాల నునువెచ్చగా, మధురంగా అస్పష్టత, అహంకారాన్నంతటిని నశింపజేస్తూ, ప్రకాశవంతంగా మన హృదయం ఎప్పుడూ జ్వలిస్తూ ఉండాలి. పరమాత్మ అనుగ్రహం కోసం జ్వలించే కృతజ్ఞత సాధకుని గమ్యానికి నడిపిస్తుంది. అతడు ఎంతగా కృతజ్ఞుడిగా, అణుకువతో ఉంటాడో అంతగా అనుగ్రహం కార్యాచరణను గ్రహించ గల్గుతాడు. అతడు నడిచే మార్గం కుదించుకుపోతుంది.

వైట్ రోజెస్ 26-06-1964

అన్ని చర్యలకంటే, బహుశా ఆ ఒక్కటే ఎంతో హర్షాన్ని అందించగలదేమో? మిశ్రితం కాని హర్షోల్లాసం, అహంకారం చేత మలినం కాని అమిశ్రిత హర్షోల్లాసం, అదే అయత్న సిద్ధమైన కృతజ్ఞత.

ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది ప్రేమ కాదు. ఇది ఆత్మ సమర్పణ కాదు. ఇది చాలా హర్షోల్లాస భరితమైనది. చాలా పూర్ణమైనది. దానికదే సాటి అయిన ఒకానొక ప్రత్యేకమైన దివ్య ప్రకంపనం. అది నిన్ను విశాల పర్చుతుంది. నిన్ను నింపుతుంది. అది ఎంతో తీక్షణమైన ప్రకంపనం.

మానవ చేతన చేరుకోగల ప్రకంపనాల్లోకల్లా ఇది చాలా నిర్దిష్టంగా నిన్ను నీ అహంకారం నుండి బయటకు లాగి పడేస్తుంది. నీవెప్పుడైతే ఈ ప్రకంపనలోని స్వచ్ఛతలోకి ప్రవేశించగలవో, వెనువెంటనే ప్రేమ ప్రకంపనంలోని శ్రేష్ఠత దీనిలోనూ ఉన్నదని గ్రహిస్తావు.

అది దిశారహితమైనది. చివరగా కృతజ్ఞత అతి ప్రధానమైన ప్రేమ ప్రకంపనకు చెందిన కొద్దిపాటి తేడాతో ఒకే మాదిరిది. - శ్రీమాత

స్పిరిట్యువల్ సిగ్నిఫికెన్స్ ఆఫ్ ఫ్లవర్స్ పుట. 122

అనుబంధం

దిలీప్‌కుమార్ రాయ్ చివరి రోజులు

1979 సెప్టెంబర్ చివరిలో ఆరోగ్య కారణాల రీత్యా వైద్యులు పూణే వదిలివేయమని సలహా ఇచ్చారు. దాదాజీ (దిలీప్‌కుమార్ రాయ్‌ని ప్రేమతో దాదాజీ అని పిలుస్తారు)ఆయన శిష్యుల్లో ఒకరికి ఆరోగ్యం మెరుగుపడడానికి స్థలామార్పిడి అవసరమని వైద్యులు తెలిపారు.

బలమైన అయిష్టత మరియు బలీయమైన భయం దాదాజీ శిష్యసంతతిలోని ఒకరి హృదయాన్ని పట్టుకొంది. "మనం ఈసారి బొంబాయికి వెళ్లవద్దు దాదా. అక్కడ ఏదో ఘోరం జరుగుతుంది". కానీ దాదాజీ మొండిగా ఉన్నారు. నీ ఆరోగ్యం మెరుగుపడుతుంది. కాబట్టి మనం వెళ్ళాలి, అని దాదాజీ అన్నారు. దాదాజీ ఆమె విన్నపాన్ని పట్టించుకోకపోవడం, 30ఏళ్ళలో ఇదే మొదటిసారి. అయన సెప్టెంబరు 30న తమ బృందం వారితో కలిసి బొంబాయి బయలుదేరాడు.

మరుసటిరోజు తెల్లవారుజామున, దాదాజీ గొప్ప ఆనందోత్సాహాలతో నిద్ర లేచారు. అద్భుతం, అద్భుతం అని పులకించాడు. నేను చూసిన కలలో రాధారాణి నన్ను ఆశీర్వదించింది. ఆమె నా ఎదురుగా నిలబడి ఉండడం నేను చూశాను. ఆమె సౌందర్యాన్ని వర్ణించడం చాలా కష్టం. నేను ఆనంద పరవశంలో, మా తండ్రిగారు రాధారాణి పై స్వరపరచిన పాట పాడటం మొదలుపెట్టాను. 'కీదియే షాజబో మధుర్ మూరోతి'.

పాట పాడిన తర్వాత, నేను ఆమె పాదాలపై పడ్డాను. రాధారాణి నన్ను, ముగ్ధమైన చిరునవ్వుతో చూస్తూ ఇలా చెప్పింది 'మళ్ళీ పాడు. చాలా ఎంతో అందంగా ఉంది'. నేను ఆనందంతో మళ్ళీ పాడాను. ఓ పుత్రా ఏమి మనోహరం, ఎంత కారుణ్యం, రాధారాణి కలలో నన్ను ఆశీర్వదించింది.

రాధారాణి ఆశీర్వాదం వలన మీరు, అద్భుతమైన దర్శనం పొందారు. దీని గురించి మాకు ఇంకా చెప్పండి అని ఒక భక్తుడు అడిగాడు. అవును, ఇది గొప్పవరం, నేను దానిని ఒక పద్యరూపంలో ఉత్తమంగా వివరించగలను.

దాదా తియ్యని బెంగాలీలో ఒక అందమైన కవితను వ్రాసాడు. దానిని తన బెంగాలియేతర స్నేహితుల కోసం ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు.

దాదాజీ ఆరోగ్యం బాగానే ఉంది. ఆయన గీతను బెంగాలీలోకి అనువదిస్తున్నాడు. రోజుకు 8 నుండి 9 గంటలు పనిచేస్తూ, తన అనువాదాన్ని చదవడం, పఠించడం, పాటడం చేస్తున్నాడు. మధ్యాహ్నం,రాత్రి భోజనం తర్వాత వాలుకుర్చీలో విశ్రాంతి తీసుకోవడం, ఒక గంట లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సమయం చదవడం ఆయనకు అలవాటు. రోజూ రాత్రి సావిత్రి, రామకృష్ణ కథామృతం, గీత, ఉపనిషత్తులు చదివేవాడు. ఆయన తరచుగా ఓడ్‌హౌస్ చదివేవాడు.

బొంబాయిలో ఆయన మధ్యాహ్నం భోజనం తర్వాత ఒక గంట లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సమయం గీతపై తన అనువాదం, రాత్రి భోజనం తర్వాత అర్ధరాత్రి వరకూ పనిచేశాడు. సాయంత్రాలలో ఆయన చక్కని ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాడు. భక్తులతోకలసి పాడాడు. ప్రతిచోటా ఆనందాన్ని సామరస్యాన్ని పంచాడు. ఆయనని కలిసిన ఎవరైనా, ఆయన చుట్టూ ఈ ఆనందాన్ని అనుభవించసాగారు.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం, దాదాజీ తన స్నేహితుడు శ్రీగంగా శరణ్ సిన్హాతో కలసి, శ్రీ జయప్రకాశ్ నారాయణ్‌ని చూడటానికి వెళ్ళాడు. మరుసటి రోజు దాదాజీ గురించి జయప్రకాష్‌జీ "ఆయన అద్భుతమైన మనిషి, ఆయన చుట్టూ ఆనందంతో కూడిన 'ఆరా'ని కలిగి ఉన్నాడు అని శ్రీ సిన్హా మరోసారి చెప్పారు.

నవంబర్ 11న దాదాజీకి కొంచెం దగ్గు వచ్చింది. అది రెండు రోజుల్లో ఉబ్బసంగా మారింది. చిక్కులు ఏర్పడ్డాయి. రోజూ ఆయన బాత్‌రూమ్‌కి నడిచి వెళ్ళి స్నానం చేయాలని పట్టుపట్టేవాడు. అందుకు వైద్యులు అనుమతించారు.

17వ తేదీ సాయంత్రం ఆయన తిరిగి వస్తుండగా దాదాపుగా కుప్పకూలి పోయాడు. ఆ తర్వాత తన మంచాన్ని వదలలేదు. జ్వరం కొన్ని రోజులు కొనసాగింది. అయితే వారం రోజుల్లో ఆయన మెరుగుపడ్డాడని, చాలా బాగుంది అని వైద్యులు చెప్పారు. దాదాజీ వేరే రాగంలో ఒకటి పాడారు. నాకు అర్థం కాలేదు. కానీ అర్థం చేసుకోకపోవడం కూడా ప్రణాళికలో ఒక భాగమని నాకు తెలుసు. నాకు ఎందుకు అర్థం కాలేదో నాకు తెలుసు. ఆయన చెప్పడం ఇలా ప్రారంభించాడు.

"నా కోసం దుఃఖించకు. మరణం ఒక విషాదం కాదు, వ్యర్థమైన జీవితమే ఒక విషాదం."

మరణం గురించి ఎందుకు మాట్లాడుతున్నావు దాదా? వైద్యులు, మీరు చాలా బాగున్నారని చెప్పారు. మీరు మళ్ళీ మీ కాళ్ళతో మీరు నడవగలిగారు అని ఒక భక్తుడు అన్నాడు.

"దాదాజీ చిరునవ్వుతో వైద్యులు ఒక ఆహ్లాదకరమైన భ్రమలో ఉన్నారు" అన్నారు అప్పుడు ఆయన కళ్ళు మిలమిలా మెరిశాయి.

దాదాజీ నవంబర్ 23న తన స్వదస్తూరిలో ఒక బెంగాలీ పద్యం వ్రాసాడు. దానిని ఆఖరి ప్రార్థన అని పిలిచాడు.

ఈవిధంగా కాదు ప్రభూ! ఆ విధంగానూ కాదు, ఇప్పుడు నీ మార్గం ప్రేమ. ఆ మార్గంలో నేను నడుస్తాను. ఈ పదాలు ప్రభూ! లేదా ఆ పదాలు కాదు, ఆ క్షణాన మీరు మాత్రమే ప్రేమ అని నేను అంటాను.

రా నా చేయి పట్టుకో. నీవు నా జీవితపు వెలుగు అని నేను పిలుస్తాను. నన్ను నడిపించు, నడిపించు.

నేను దేనినీ అడగను. నా సర్వస్వం ఇస్తాను. నా హృదయం జ్వలిస్తోంది. నీడలన్నీ పోయాయి

నవంబర్ 23, 1979లో

గీతలోని ఆరవ అధ్యాయంలోని 40వ శ్లోకాన్ని మననం చేస్తూనే ఉన్నాడు. తన స్వంత దస్తూరితో తన డైరీలో

"నా మిత్రమా ఇప్పుడు లేదా ఇక మీదట, నిజమైన ఆకాంక్షా పరులు ఎవరూ బాధపడకూడదు అని బెంగాలీ సంస్కృతంలో వ్రాసుకున్నారు." - డికె రాయ్

దాదాజీ సాధారణ స్థితిలో లేకున్నా నవ్వుతూ సంతోషంతో, చైతన్యం నిండి ఉన్నాడు. (ఆయన చాలా సమయం నిశ్శబ్దంగా అంతర్ముఖం అయి ఉండేవాడు) ఆయన ప్రేమతో నిండి ఉన్నాడు. ఆయనకు చేసిన చిన్న సేవకు కృతజ్ఞతతో - ఎవరినీ ఇబ్బంది పెట్టడానికి ఇష్టపడడు - "నేను మిమ్మల్ని చాలా ఇబ్బందులు పెడుతున్నాను. కానీ నేను మిమ్మల్ని సరైన దారిలోకి తీసుకురాలేదని మీరు అనుకోవద్దు. నా బిడ్డలైన మిమ్మల్ని సాధ్యమైనంత గొప్పమార్గంలో చేర్చాను" అన్నాడు.

నవంబర్ 26న అతను ఇలా అన్నాడు 'దాదాజీ ఎందుకు పుట్టాడు, జీవితంలో అతని లక్ష్యం ఏమిటి అని ఎవ్వరైనా మిమ్మల్ని అడిగితే, నా సంగీతం, సాహిత్యం, లేదా నా ఆకాంక్షకు సంబంధించి దేని గురించి మాట్లాడకండి. దాదాజీ ప్రేమించడానికే పుట్టాడు.

అందరినీ ప్రేమించడం, వివక్ష లేకుండా ప్రేమించడం భగవంతుడిని ప్రేమించడం అనేది జీవితంలోని లక్ష్యం" ఇంకా ఇలా అన్నాడు.

దైవానుగ్రహం, భూమిపై ఉన్న గొప్ప వాస్తవమని నేను గ్రహించాను.

నేను మరణాన్ని కోరను, జీవితం కోసం ఆరాటపడను. ఫిబ్రవరి చివరిలో దాదాజీ బెంగాలీలో ఒక పంక్తిని చెప్పి 'కులోహూయే ఉలో చూయ్ తొమారో తపోన్' నీ సూర్యుడిని తాకినపుడు చీకటి కాంతి అవుతుంది. నేను ఆ సూర్యుడిని తాకాను' అని అన్నాడు.

డిసెంబర్ మొదటి వారంలో దాదాజీ ఇలా అడిగారు. నేను ఏదైనా ఆస్తి కలిగి ఉన్నానా? దేవాలయం గురించి? 'దాదాజీ మీకు ఎలాంటి ఆస్తి లేదు. మనం దాని ధర్మకర్తలు లేదా సేవకులు మాత్రమే" అని చెప్పారు మీరు.

నా దగ్గర ఏమైనా వ్యక్తిగత ఆస్తులు, ధనం ఏమైనా ఉన్నాయా? అని అడిగారు. 'లేదు దాదాజీ. మీరు వ్యక్తిగతంగా ఏదీ కలిగి ఉండకూడదని ఎప్పుడూ పట్టుబట్టారు అని ఒక భక్తుడుసమాధానం చెప్పాడు.

"నేను చాలా సంతోషిస్తున్నాను. నేను దేవుని నామంలో బిక్షకుడిగానే చనిపోతాను" అని ఆయన మళ్ళీమళ్ళీ పలికాడు.

నేను ఎప్పుడూ నిజాయితీతో ఉండాలనే కోరుకొంటున్నాను. నాలో ఆత్మవంచన లేకుండా నేను ఎల్లప్పుడూ జాగ్రత్త వహించడానికి నేను భగవంతుడిని తప్ప మరేమీ కోరుకోలేదని మీకు తెలుసు. నేను భగవంతుని పేరిట భిక్షువుగా చనిపోతాను.

నా ఆరోగ్యం గూర్చి ప్రార్థించకండి. ప్రభువు చరణాలయందు నా సంపూర్ణ సమర్పణ కోసమే ప్రార్థించండి

ఇది విచిత్రం. అలాగే నిజం కూడా. ఎలాంటి ఆందోళన కాని రుగ్మతకు చెందిన విచారం కానీ ఆయనకు లేదు. ఆయన గదిలోకి ప్రవేవించే వారికి ప్రగాఢ శాంతి వాతావరణం అనుభవం అయ్యింది. 'నేను చాలా గాఢమైన శాంతితో ఉన్నాను' అని మళ్ళీ మళ్ళీ పలుకుతున్నారు. నేను గొప్ప ఆనందంలో ఉన్నాను. మీరున్నారా అని జనవరి 3వ తేదీన అడిగారు. 'నా జీవనంలోనూ, నా మరణంలోనూ ఓ దేవా నాతోఉండు"

ఆయన నాతో ఉన్నాడు. నేను ఆయనతో ఉన్నాను. నా గురుదేవుడు శ్రీ అరొబిందో నాకు లేఖలో వ్రాశారు. కాబట్టి అదే నాకు మంత్రం. ఎలాంటి గొప్ప గురువు నాకున్నారు! నేను ధన్యుణ్ణి!!

నాకెలాంటి బంధాలు లేవు, పశ్చాత్తాపాలు లేవు. నేను స్వతంత్రుణ్ణి.

నేను బంధ విముక్తుణ్ణి. ఇంతకు ముందే దాదాజీ వ్యాధితో ఉన్నప్పుడు అన్నారు 'మృత్యు లోయ గుండా వెళ్ళాను. అతడిని ప్రత్యక్షంగా చూచాను. మనుషులంతా వాంఛించే గొప్ప ఆనందాన్ని నేను అనుభవించాను' అని.

"చాలా మంది శ్రీ అనిర్వాణ్ లాంటి గొప్ప యోగులు సహస్రారం గుండా తమ శరీరాన్ని త్యజించారు. నాకు ఆ కిటుకు తెలుసు. నేను ఆ విధంగా వెళతాను" (ఆయన అదే మార్గంలోనే శరీరాన్ని విడిచాడు) అన్నారు.

ఆయన శిష్య సంతతిలో ఒకరు ఆయనను "మీరు దైవాన్ని ధ్యానిస్తూనే ఉన్నారా" అని. మరి నీవేమి ఆలోచిస్తున్నావ్ నేను నిరంతరం ఆయన ధ్యానంలోనే ఉన్నాను. నాలో ప్రగాఢ శాంతి నెలకొన్నట్లుగా సంవేదిస్తున్నాను. సమర్పణ ఇప్పుడు సంపూర్ణమైంది. ఆ మురళీ నాదం వినిపిస్తూనే ఉంది. తియ్యగా, గట్టిగా... దానిని నేను వింటున్నాను (ఆయన వేణు గానాన్ని డిసెంబర్ 17, 1975 నుండి వింటున్నాడు. అది ఆగలేదు)

శయ్యమీద ఉండి ఆయనకు సంబంధించిన ఈ కొన్ని అంశాలను ఏడు రోజుల పాటు వ్యక్తపరిచారు. సౌందర్యం, ప్రజ్ఞ, వినోదం, ప్రేమ అని సదా పలుకుతూ ఉండేవారు. ఎప్పుడు దేనిపైనా ఫిర్యాదు చేయలేదు. కొంచెం కూడా మూల్గలేదు. నిశ్చలంగా ఆయనకు చేసే సపర్యలకు అంగీకరించారు. రోజుకి 13 ఇంజక్షన్‌లు ఇంకా పైగానే చెయ్యాల్సి వచ్చేది. ఎప్పుడూ వద్దన లేదు. అప్పుడప్పుడు నేను మీకు సహకరిస్తున్నాను కదూ! అనే వారు.

ఆయన ఎప్పుడు ఇలా పలికేవాడు "నా శారీరక బాధతో సిగ్గుపడుతూ పోరాడుతున్నాను. ప్రభువు నాకెంతో బాధను ప్రసాదించాడు". ఎంతో అబ్బురపరిచే ధైర్యంతో, సహనంతో దానిని ఆయన మోశాడు. ఎప్పుడు చూచినా ప్రతి ఒక్కరిని చిరునవ్వుతో, ఒక ప్రేమ పలుకుతో ప్రోత్సాహకంగా ప్రవర్తించేవాడు.

శారీరక వేదన, బలహీనత ఎంత ఉన్నా దాదాజీలో అద్భుతమైన జ్ఞాపక శక్తి, చమత్కార ప్రవృత్తి ఎప్పటిలాగే ఉన్నాయి. జనవరి 6వ తేదీకి ముందు ఒక శిష్యుడు ఒక పుస్తకంలో ఏదో భాషితం కోసం వెతుకుతుంటే 'దేని గురించి చూస్తున్నావ్?' అని అడిగారు దాదాజీ.

ఆ శిష్యుడు సమాధానమిచ్చాడు

"ఈ నీలోని ఆత్మ నిజమై ఉన్నది" అని.

ఆ! అది 'హేమ్‌లెట్' లోని వాక్యం అని దాదాజీ తడుముకోకుండా పలికారు. పాలోనియస్ తన కుమారుడు లెరెటస్‌కి చెప్పిన మాటలు. ఆ పై వాక్యం 'నీలో ఉన్న ఆత్మ నిజమై ఉన్నది' అనికదూ! దాన్నే రేయింబవళ్ళు స్మరించాలి, అనుసరించాలి. అప్పుడు నీవు అసత్యపూరితం కాలేవు. అన్నింటికన్నా ఆత్మ అనేది నిజం అది తప్పక అనుసరించాలి.

నా మనస్సు చాలా నిర్మలంగా ఉంది. నా జ్ఞాపకశక్తి ఇంకా పదునుగా ఉందో లేదో చూసుకోవడానికి నేను భాగవతం, మహాభారతం, రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్, సావిత్రి, గీత నుండి వివిధ శ్లోకాలను పఠిస్తూ ఉంటాను.

మరొకరోజు ఆయన చాలా మగతగా అనిపించినపుడు ఆయన శిష్యుడిని ఇలా అడిగాడు "ప్రహ్లాదుడి భగవంతుని స్తోత్రం మీకు గుర్తుందా దాదాజీ" అని.

సంస్కృతమా లేక నా ఆంగ్ల అనువాదమా? అని దాదాజీ అడిగారు. సంస్కృతం ఇప్పుడు ఒక్కసారి కూడా తడబడకుండా మొత్తం శ్లోకం తన శ్రావ్యమైన గాత్రంతో చదివాడు.

డిసెంబర్ మధ్యలో నెమ్మదిగా కారుమేఘాలు కమ్ముకోవడం ప్రారంభించాయి. ఆయన మెరుగైనట్లు వైద్యులు కనుగొన్నారు. కానీ ఆయన శిష్యులలో ఒకరికి, ఒక రకమైన నిస్సహాయత, గాఢమైన భయం ఎలాంటి కారణం లేని భయం కల్గింది. అది ఆశ పెట్టుకోలేని భయం, నిర్వేదం చెందలేని భయం. అతడు ప్రకాశవంతమైన ముఖం వైపు చూసి ప్రార్థించాడు. జనవరి 6వరకు ఆయన తన బలం అని చెప్పుకున్న ఆయన శిష్యురాలిని పిలిచారు. అప్పుడు పూర్తిగా నిస్సహాయంగా, బలహీనంగా ఉన్నారు. ఆమెను దాదాజీ 1949 నుండి 1980 వరకు ఒక్క రోజు కూడా వదిలి ఉండలేదు. (జూన్ 1979లో ఆమె 18 రోజులు ఆసుపత్రిలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఆమె అతనికి దూరంగా ఉండిపోయింది.)

1వ తేదీన ఏదో జరిగినట్లు ఆమె దాదాజీతో ఇలా చెప్పింది. వెళ్ళిపో దాదా. నన్ను ఎప్పటికీ విడిచి ఉండననే వాగ్దానం నుండి నిన్ను విముక్తుడిని చేస్తున్నాను. నీ ఆనంద భూమికి వెళ్ళు. నీ గురువు వద్దకు, ఠాకూర్ శ్రీరామకృష్ణుని వద్దకు. నీ ప్రభువు వద్దకు వెళ్ళు అని ఆమె దాదాజీకి చెప్పింది.

ఆమె మాటలు విని అందరూ నిర్ఘాంత పోయారు.

జనవరి 6, 1980 దాదాజీ ఇలా అన్నారు 'నా చేతులు కడగండి. నేను భగవంతుని పాదాలు తాకాలి' మధ్యాహ్నం 12 గంటల సమయంలో ఆమె దాదాజీని అడిగింది. "దాదా మీరు స్వస్థత పొందడానికి మీ సంకల్పాన్ని ఉపయోగించకూడదు అనుకుంటున్నారా?"

31 సంవత్సరాలలో మొట్టమొదటి సారిగా, దాదాజీ ఆమె ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వలేదు. ఆయన కేవలం నవ్వి, చాలా ఆప్యాయంగా ఆమెను ఆశీర్వదించాడు.

నీళ్ళు కూడా త్రాగలేనంత బలహీనంగా ఉన్నా, ఇచ్చిన టీ స్పూన్ గంజి అతని నాలుకపై ఉండేటప్పటికి గాలిపైపులోకి వెళ్ళినప్పటికీ, అతను కూర్చోవడానికి నిరాకరించలేదు. నర్సుకు ధన్యవాదాలు తెలిపి, అందరినీ చూసి ఆప్యాయంగా నవ్వారు.

మధ్యాహ్నం 2.30 గంటలకు వైద్యులు పరీక్షించి బాగానే ఉన్నట్లు నిర్ధారించారు. కార్డియోగ్రామ్‌లో అంతా బాగా ఉన్నట్లు తెలిపారు.

ఆయన చివరి మాటలు "జై గురు - జై హరి.'

అప్పుడు ఒక విచిత్ర ఘటన జరిగింది. మధ్యాహ్నం 3.40కి హరేకృష్ణ మందిరం మీద సూర్యాస్తమయం అయ్యింది.

- దాదాజీ భక్తుడు

మార్చి 9,1980. భవన్స్ జర్నల్ సౌజన్యంతో.

Vol. 53, No. 2
February 2023

Date of Publication
1st February 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover Page:
Realisation
(Significance of the Gulmohar flowers given by the Mother)
Botanical name: Delonix regia

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001